JESU KRISTI KIRKE AV SISTE DAGERS HELLIGE • SEPTEMBER 2014

Liahona

Frelsesplanen i dag og i Mormons bok, s. 22

Realitetene ved pornografi, s. 14

***Susume:* Gå med tro, s. 58**

"Strevet for å bryte ut av kokongen utvikler sommerfuglen så den kan fly. Uten motstand ville sommerfuglen aldri få styrke til å oppnå det den er bestemt til. Den ville aldri få styrke til å bli noe uvanlig vakkert."

Eldste Joseph B. Wirthlin (1917-2008) i De tolv apostlers quorum, "Finn en trygg havn," *Liahona,* juli 2000, 72.

Liahona, september 2014

4

BUDSKAP

4 **Budskap fra Det første presidentskap: Er vi forberedt?**
Av president Thomas S. Monson

7 **Besøkende lærerinners budskap: Jesu Kristi guddommelige misjon: Trøster**

HOVEDARTIKLER

14 **Skjulte sår kan leges**
Av Jennifer Grace Fallon
De fleste tenåringer vil komme ut for pornografi før de blir 18 år. Lær hvilke verktøy som effektivt vil bevæpne dine barn.

20 **Styrk ungdom ved hjelp av oppbyggende aktiviteter**
Av Mike Madsen
Ta en titt på det nye nettstedet for ungdomsaktiviteter! Se hvordan vi kan hjelpe våre unge å etterleve evangeliet og forberede seg til fremtidige oppgaver.

22 **Arbeidet med å frelse sjeler før og nå**
Av eldste L. Whitney Clayton
Eksempler i Mormons bok kan hjelpe oss å utføre arbeidet med å frelse sjeler i dag.

26 **Pionerer i alle land: Kirken i Korea – evangeliets lys skinner gjennom motgang**
Av Hee-Chul Seo
I dag blomstrer Kirken i Korea fordi tidlige koreanske medlemmer holdt ut gjennom vanskelige tider.

32 **Menn og kvinner og prestedømskraft**
Av eldste M. Russell Ballard
Det finnes noen sannheter som både menn og kvinner trenger å forstå om kvinners avgjørende oppgaver.

AVDELINGER

8 **Notater fra konferansen, april 2014**

10 **Hva vi tror på: Elsk din neste som deg selv**

12 **Profeter i Det gamle testamente: Jesaja**

13 **Kirkemateriell – på trykk eller digitalt?**

38 **Sagt av siste-dagers-hellige**

80 **Til vi ses igjen: Ualminnelige gutter**
Av eldste LeGrand Richards

OMSLAGSSIDEN
Forsiden: *Nephi underviser i templet:* Dan Burr. Annen omslagsside: Fotoillustrasjon: Bradley Slade. Innsiden omslagsside bak, fotoillustrasjon: David Stoker.

UNGE VOKSNE

42 **Søstre i pakten**
Av Emmaline R. Wilson
Fem måter som vårt søsterfellesskap hjelper oss å holde vår dåpspakt på.

46 **Unge voksne profiler: Sammensmelting av kulturer i Toronto**
Av Katherine Nelson
Hvordan er det å være en trofast ung voksen i Ontario, Canada?

UNGDOM

48 **Forberedelse til livets muligheter**
Trenger du oppmuntring til å gjøre lekser? Her er hva Det første presidentskap har å si.

50 **Hvordan virkelig lære**
Av David A. Edwards
Når det gjelder læring, er ikke karakterer det eneste som betyr noe.

53 **Plakat: La deg rive med**

54 **Når vennene dine vil vite hvorfor**
Av Richard M. Romney
Når du deler evangeliet med andre, må du lære å svare personen, ikke spørsmålet.

56 **Jeg visste hva jeg måtte gjøre**
Av Joseph Sengooba
Jeg delte mine normer med mine klassekamerater. Jeg visste ikke at dette ville være et problem for skolen.

57 **Rett på sak**

58 ***Susume!***
Av eldste Kazuhiko Yamashita
En legendarisk samurai kan lære oss mye om å fortsette i tro.

61 **Jeg ba, som Alma, for vennen min**
Av Daniel Maurício dos Santos
Min venn fortalte meg at han ikke ville bli med til kirken på søndag. Kunne en bønn hjelpe?

62 **Ti hemmeligheter bak sann popularitet**
Av Kersten Campbell
Hva kunne Det nye testamente lære meg om å få venner?

BARN

64 **Musikk: Paktens vei**
Av Marvin K. Gardner og Vanja Y. Watkins

66 **Et spesielt vitne: Hvorfor trenger vi å adlyde budene?**
Av eldste L. Tom Perry

67 **Svar fra konferansen**
Av Abby H.
Min oldemor Edwards døde. Hvordan kunne jeg vite om hun var lykkelig?

68 **Boken med det gule omslaget**
Av Randol Salazar Quiroga
Randols favorittbok manglet. Kanskje onkel kunne hjelpe.

70 **Venner over hele verden: Jeg er Luca fra Sør-Korea**
Av Amie Jane Leavitt

72 **Vår side**

73 **En glimrende idé**

74 **Bring Primær hjem: Etterlevelse av evangeliet velsigner min familie**

76 **For små barn: Du kan nynne salmene**
Av Olivia Corey Randall

Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret. Tips: Følg fotsporene.

SEPTEMBER 2014 ÅRG. 78 NR. 9
LIAHONA 10989 170
Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift
Det første presidentskap: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf
De tolv apostlers quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen
Redaktør: Craig A. Cardon
Rådgivere: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden
Administrerende direktør: David T. Warner
Director of Family and Member Support: Vincent A. Vaughn
Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg
Økonomiansvarlig: Garff Cannon
Redaksjonssjef: R. Val Johnson
Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr
Writing and Editing Team: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Jennifer Grace Fallon, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison
Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen
Bilderedaktør: Tadd R. Peterson
Design Team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst
Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune
Produksjonssjef: Jane Ann Peters
Produksjonsteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty
Forhåndstrykk: Jeff L. Martin
Trykkerisjef: Craig K. Sedgwick
Oversettelse: Statsautorisert translatør Petter Svanevik
Distribusjonssjef: Stephen R. Christiansen
Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige
Abonnementsinformasjon: For abonnement eller adresseforandring vennligst kontakt kundeservice
Telefon: +46 (0) 8500 655 20
E-post: rcstockholm@ldschurch.org
Internett: store.lds.org
Abonnementspris pr. år: NOK 64 (inkl. mva. og porto)
Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett: liahona.lds.org.
Liahonas lokalredaksjon:
Redaksjonens adresse:
Ole Podhorny
Vestbrynet 13
1519 MOSS
Tlf.: 69 27 17 04
Nyhetsredaktør: Ole Podhorny
Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass» eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, kambodsjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatisk, tsjekkisk, dansk, hollandsk, engelsk, estisk, fijiansk, finsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribati, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallesisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de forskjellige språkområder.)
© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt.
Trykt i USA.
Tekst og bildemateriale i *Liahona* kan kopieres til ikke-kommersielt bruk i kirken eller i hjemmet. Bildemateriale kan ikke kopieres hvis det er påført anmerkning om at kopiering ikke er tillatt. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property Office, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA: e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.
For Readers in the United States and Canada: September 2014 Vol. 78 No. 9. LIAHONA (USPS 311) Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideer til familiens hjemmeaften

Dette nummeret inneholder artikler og aktiviteter som kan brukes på familiens hjemmeaften. Her er to eksempler.

"Skjulte sår kan leges," side 14: Se på spørsmålene på side 18 i denne artikkelen, og vurder å sette av tid til å snakke med hvert av barna på tomannshånd om pornografi. Siden tenåringer noen ganger vender seg til pornografi for å takle utfordringer, kan du overveie eksemplet du setter på hvordan man takler utfordringer og hvordan du kan få dine barn til å ønske å forbedre seg. Under leksjonen kan dere snakke om familiens regler for datamaskiner og gjennomgå generalkonferansetaler om dyd (for eksempel Elaine S. Dalton, "La oss vende tilbake til dyd," *Liahona,* nov. 2008, 78). Du kan også bruke minneverdige gjenstander for familien – slik som bryllupsfotografier og antrekk brukt ved barnevelsignelser – som hjelp til å fortelle historier om hvordan dyd har velsignet deg.

"Ti hemmeligheter bak sann popularitet," side 62: Vurder å bruke prinsippene i denne artikkelen til å undervise barna om hvordan de kan få nye venner. Du kan lage 10 ordstrimler, en for hver nestekjærlig egenskap i artikkelen (se også 1 Korinterbrev 13). Spør barna hvordan hver egenskap kan gjøre dem til en god venn. Finn så noen som trenger hjelp i menigheten eller grenen eller nabolaget, og finn måter å hjelpe vedkommende på. Det kan være lurt å gjennomføre planen for å hjelpe andre umiddelbart, og begynne med å be som familie om nestekjærlighet.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona og annet av Kirkens materiale er tilgjengelig på mange språk på **languages.lds.org.**

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Aktivisering, *22*
Arbeidet med å frelse sjeler, *22*
Bønn, *39, 61, 68*
Den hellige ånd, *38*
Ekteskap, *32*
Familie, *41, 74*
Generalkonferanse, *8, 67*
Jesaja, *12*
Jesus Kristus, *7*
Kirkens historie, *26*
Kriseberedskap, *4*
Kvinner, *32, 42*
Lydighet, *66, 74*
Medier, *14, 20*
Misjonærarbeid, *20, 22, 54, 56*
Mormons bok, *22, 39*
Nestekjærlighet, *10, 46, 62*
Omvendelse, *40*
Pakter, *42*
Pionerer, *26*
Pornografi, *14*
Prestedømme, *32*
Selvhjulpenhet, *4*
Slektshistorie, *22*
Tempelarbeid, *22*
Tro, *58, 61*
Ungdom, *14, 20*
Utdannelse, *48, 50, 53*
Venner, *54, 61, 62*

Av president
Thomas S. Monson

ER VI forberedt?

I nærområdet der jeg en gang bodde og virket drev Kirken et fjærfeprosjekt, bemannet hovedsakelig av frivillige fra de lokale menighetene. Mesteparten av tiden var det et effektivt drevet prosjekt som forsynte biskopenes lagerhus med tusenvis av ferske egg og hundrevis av kilo med renset fjærfe. Ved noen anledninger innebar imidlertid det å være frivillig bybonde ikke bare blemmer i hendene, men også frustrasjon i hjerte og sinn.

Jeg vil for eksempel alltid huske den gangen vi samlet de unge mennene i Det aronske prestedømme for å gi prosjektet en vårrengjøring. Vår entusiastiske og energiske flokk møttes på prosjektet, og på en effektiv måte rykket de opp og samlet og brente store mengder ugress og rusk. I lyset av de glødende bålene spiste vi pølser og gratulerte oss selv med godt utført arbeid.

Det var imidlertid bare ett katastrofalt problem. Støyen og flammene forstyrret de 5000 skjøre verpehønene slik at de fleste av dem plutselig begynte å felle fjær og sluttet å legge egg. Etter det tolererte vi litt ugress slik at vi kunne produsere flere egg.

Ikke noe medlem av Kirken som har bidratt til å hjelpe de trengende, vil noensinne glemme eller beklage opplevelsen. Flid, sparsommelighet, selvhjulpenhet og å dele med andre er ikke noe nytt for oss.

Vi må huske at det beste lagersystemet ville være om hver familie i Kirken hadde et lager av mat, klær, og der det er mulig, andre livsnødvendigheter.

Selvsagt kan det komme tider da medlemmer trenger hjelp fra Kirken. Herrens lagerhus omfatter trofaste medlemmers tid, talenter, ferdigheter, medfølelse, innviede gaver og økonomiske midler. Disse ressursene er tilgjengelige for at biskopen skal kunne hjelpe mennesker i nød.

Vi oppfordrer innstendig alle siste-dagers-hellige til å være fremsynte når de planlegger, til å leve nøkternt og unngå overdrevent stor og unødvendig gjeld. Mange flere kunne ha ridd av stormen i sitt økonomiske liv om de hadde matvarelager og klær for ett år og var gjeldfrie. I dag ser vi at mange har fulgt dette rådet i motsatt rekkefølge: De har gjeld for minst et år og er fri for mat.

Jeg gjentar det som Det første presidentskap erklærte for noen år siden:

"Siste-dagers-hellige har i mange år blitt rådet til å forberede seg på dårligere tider ved å sette til side litt penger. Dette betyr ubeskrivelig mye for vår sikkerhet og vårt velvære. Hver familie har ansvar for å dekke sitt eget behov i den grad det er mulig.

Vi oppfordrer dere, hvor enn dere måtte bo i verden, til å forberede dere på dårligere tider ved å ta deres

økonomiske situasjon opp til vurdering. Vi ber dere inntrengende om å være forsiktige med å bruke penger, og være disiplinerte når dere gjør innkjøp for å unngå gjeld. Betal gjelden så fort dere kan, og befri dere fra denne trelldommen. Spar litt penger regelmessig for gradvis å bygge opp en økonomisk reserve."[1]

Er vi forberedt på kriser i livet? Er våre ferdigheter perfeksjonert? Lever vi fremtidsrettet? Har vi vårt reservelager tilgjengelig? Er vi lydige mot Guds bud? Er vi lydhøre for profetenes læresetninger? Er vi forberedt på å gi av våre midler til de fattige, de trengende? Er vi ærlige med Herren?

Vi lever i en urolig tid. Ofte er fremtiden ukjent. Derfor er det nødvendig at vi forbereder oss på det uvisse. Når avgjørelsens time kommer, er forberedelsens time forbi. ■

NOTE

1. Det første presidentskap, *Forbered alt som er nødvendig – Familiens økonomi* (hefte, 2007).

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

Ta hensyn til behovene til dem du besøker, og finn ut hvordan du kan hjelpe dem å bli mer selvhjulpne i arbeid, økonomi, oppbevaring av mat eller beredskap. Tenk på en ferdighet du kan dele med dem, for eksempel hagearbeid eller pengeforvaltning, som vil styrke dem til å følge president Monsons råd.

For forslag til hvordan du kan undervise ungdom og barn i dette budskapet, kan du se side 6.

UNGDOM

Jeg utførte tjeneste igjen

Av Jaíne Araújo

En dag, etter å ha avsluttet et tjenesteprosjekt, gikk jeg forbi møtehuset vårt og så to søstre som rengjorde bygningen. Ordene bare datt ut av meg: "Søstre, trenger dere hjelp?" En av dem smilte til meg og sa at jeg hadde kommet akkurat i tide, fordi de var de eneste som gjorde rent, og de var veldig slitne. Hun sa at hun hadde bedt om at Herren ville sende noen for å hjelpe. Jeg var veldig glad for å kunne være et svar på bønnen hennes. Jeg var nettopp ferdig med å yte tjeneste for en annen, og var også sliten, men jeg fulgte tilskyndelsen og tilbød meg å utføre mer tjeneste.

Vi har blitt befalt å arbeide med glede (se L&p 24:7). Når vi har et ønske om å tjene til enhver tid, kan vi hjelpe slik at mirakler skjer i andre menneskers liv. Livet blir mer meningsfylt når vi utfører tjeneste. Herren elsker oss virkelig, han hjelper alle sine barn, og han vil gi oss styrke til å tjene.

Artikkelforfatteren bor i Rio Grande do Norte i Brasil.

BARN

Er du forberedt?

President Monson har bedt hver enkelt av oss om å være forberedt på vanskelige tider, og å hjelpe andre i deres vanskeligheter. Ta denne spørreleken med riktige eller gale svar for å se om du er klar!

Jeg kan alltid finne noen å hjelpe.
Riktig ☐ Galt ☐

Jeg kan være takknemlig for alt jeg allerede har. Riktig ☐ Galt ☐

Jeg har ingen talenter å dele med noen. Riktig ☐ Galt ☐

Det er lurt å spare penger til senere.
Riktig ☐ Galt ☐

Jeg trenger nye leker og klær for å være lykkelig. Riktig ☐ Galt ☐

Svar: Riktig, riktig, galt, riktig, galt

FOTO: BERNARDASVISTOCK/THINKSTOCK; ILLUSTRASJON: VAL CHADWICK BAGLEY

Studer ydmykt dette stoffet og søk å få vite hva du skal dele med andre. Hvordan vil det å forstå Frelserens liv og gjerninger styrke din tro på ham og velsigne dem du våker over som besøkende lærerinne? Du finner mer informasjon på **reliefsociety.lds.org**.

Jesu Kristi guddommelige misjon: Trøster

Dette er en del av en serie Besøkende lærerinners budskap som beskriver aspekter ved Frelserens misjon.

Jesus Kristus lovet: "Jeg skal ikke etterlate dere farløse, jeg kommer til dere" (Johannes 14:18). Han vil gi oss "hodepryd istedenfor aske, gledes olje istedenfor sorg" (Jesaja 61:3). Fordi Kristus led forsoningen for hver av oss, vil han ikke glemme oss. "Vår Frelser har tatt på seg… våre smerter og vår lidelse og våre plager, slik at han kan vite hva vi føler og hvordan han kan trøste oss," sa Linda S. Reeves, annenrådgiver i Hjelpeforeningens generalpresidentskap.[1]

Å vite at Kristus vil trøste oss kan gi oss fred og inspirere oss til å følge hans eksempel ved å utføre tjeneste for andre. President Thomas S. Monson har sagt: "Vår kunnskap om evangeliet og vår kjærlighet til vår himmelske Fader og vår Frelser vil trøste og holde oss oppe og gi oss glede når vi vandrer rettskaffent og holder budene. Det vil ikke være noe i denne verden som kan overvinne oss."[2]

Fra Skriftene

Johannes 14:18, 23; Alma 7:11-13; Lære og pakter 101:14-16

Overvei dette

Hvordan er det betryggende å forstå at Herren husker på deg?

NOTER

1. Linda S. Reeves, "Herren har ikke glemt deg," *Liahona,* nov. 2012, 120.
2. Thomas S. Monson, "Vær ved godt mot," *Liahona,* mai 2009, 92.
3. Elaine L. Jack, i *Døtre i mitt rike: Hjelpeforeningens historie og arbeid* (2011), 119.
4. *Døtre i mitt rike,* 34

Tro, familie, hjelp

Fra vår historie

Elaine L. Jack, Hjelpeforeningens 12. generalpresident, sa: "Som besøkende lærerinner gjør vi det vi kan for å hjelpe hverandre. Hender kan ofte si det som ord ikke kan. En god klem kan formidle mye. Når vi ler sammen, knytter det oss sammen. Når vi kan dele våre tanker og følelser med en annen, fornyer det vår sjel. Vi kan ikke alltid løfte byrden av en som har det vanskelig, men vi kan styrke henne slik at hun kan bære den selv."[3]

Våre pionersøstre i Hjelpeforeningen "fant også åndelig styrke i hverandres kjærlighet og medfølelse… Mens de ble prøvet ved sykdom og død, ba de i tro for hverandre og trøstet hverandre. 'Guds kjærlighet strømmet fra hjerte til hjerte,' skrev Helen Mar Whitney, 'til den onde virket maktesløs i sine anstrengelser for å komme mellom oss og Herren, og hans grusomme piler, i noen tilfeller, ble fratatt sin brodd.'"[4]

FOTOILLUSTRASJON: SARAH CARABINE JENSON

NOTATER FRA KONFERANSEN, APRIL 2014

"Det jeg, Herren, har talt, har jeg talt… enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme" (L&p 1:38).

Når du repeterer generalkonferansen som fant sted i april 2014, kan du bruke disse sidene (og konferansenotater i fremtidige nummer) som hjelpemiddel til å studere og anvende de siste læresetninger fra levende profeter og apostler, samt andre ledere i Kirken.

DOKTRINÆR KLARGJØRING

Forsoningen og pakter

"Å inngå og holde hellige pakter setter oss i åk sammen med vår Herre Jesus Kristus. I virkeligheten ber Frelseren oss om å stole på ham og trekke i lag med ham, selv om vår beste innsats hverken kommer opp mot eller kan sammenlignes med hans. Når vi stoler på og trekker lasten sammen med ham på reisen gjennom jordelivet, er hans åk virkelig gagnlig og hans byrde lett.

Pakter som mottas og overholdes med integritet, og ordinanser som utføres ved riktig prestedømsmyndighet, er nødvendig for å motta alle velsignelser som er gjort tilgjengelig ved Jesu Kristi forsoning. For i prestedømmets ordinanser blir guddommelighetens kraft tilkjennegitt for menn og kvinner i kjødet, herunder forsoningens velsignelser (se L&p 84:20-21)."

Eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum, "Så de kunne bære sine byrder med letthet," *Liahona,* mai 2014, 88.

Finn ut mer om å styrke ditt vitnesbyrd om Jesu Kristi forsoning på lds.org/go/testimony914. Lær mer om de pakter Gud tilbyr oss på lds.org/go/covenants914.

ET PROFETISK LØFTE

Takknemlighet

"Vi kan velge å være takknemlige, uansett hva som skjer.

Denne typen takknemlighet overvinner hva enn som skjer rundt oss. Den overvinner skuffelse, motløshet og fortvilelse. Den blomstrer like vakkert i vinterens iskalde landskap som den gjør i sommerens behagelige varme…

I smerte kan vi juble over Kristi forsoning. I sorgens bitre kulde kan vi oppleve nærheten og varmen av himmelens favn."

President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, "Takknemlig i alle omstendigheter," *Liahona,* mai 2014, 75.

Finn ut hvordan du kan forbedre ditt studium av konferansetaler på lds.org/go/study914.

SVAR TIL DEG

På hver konferanse gir profeter og apostler inspirerte svar på spørsmål som Kirkens medlemmer kan ha. Bruk mai-nummeret 2014, eller gå inn på conference.lds.org for å finne svar på disse spørsmålene:

- Hvordan kan jeg forsvare min tro med høflighet og medfølelse? Finn det ut på lds.org/go/holland914, eller se Jeffrey R. Holland, "Kostnaden og velsignelsene ved å være en disippel," 6.
- Hvordan kan Jesu Kristi forsoning hjelpe oss å bli en kraftfull kilde til å dele sannheten med andre? Finn det ut på lds.org/go/scott914, eller se Richard G. Scott, "Jeg har gitt dere et forbilde," 32.

LAG ET KART OVER PAKTENS VEI FOR DIN FAMILIE

"Denne enkle øvelsen hjalp Lesa og meg å oppfylle vår rolle for å hjelpe hvert medlem av familien langs paktens vei, med en handlingsplan for hver av dem." —Biskop Gary E. Stevenson, presiderende biskop, "Deres fire minutter," 86.

1. Lag to kolonner på et ark: "Navn" og "Plan for neste eller nødvendig ordinans".
2. Før opp hvert familiemedlem som trenger å bli døpt, ordinert til prestedømmet, motta tempelbegavelsen eller bli beseglet.
3. Ha familiesamtaler, familiens hjemmeaften-leksjoner, eller gjør andre forberedelser for å motta nødvendige ordinanser i familien.

Beskyttelse mot pornografi

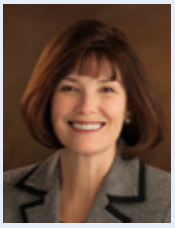

"Hvordan beskytter vi våre barn og ungdommer? … Det beste filter i verden, og det eneste som til syvende og sist vil fungere, er det personlige indre filteret som kommer av et dypt og varig vitnesbyrd om vår himmelske Faders kjærlighet og vår Frelsers sonoffer for hver enkelt av oss…

Jeg må vitne om velsignelsene ved daglig skriftstudium og bønn og ukentlig familiens hjemmeaften. Dette er nettopp de vanene som lindrer stress, gir veiledning i livet og gir hjemmet mer beskyttelse."

Linda S. Reeves, annenrådgiver i Hjelpeforeningens generalpresidentskap, "Beskyttelse mot pornografi – et Kristus-rettet hjem," *Liahona,* mai 2014, 16–17.

Finn hjelp for enkeltpersoner og familier til å overvinne pornografi på lds.org/go/overcome914.

For å lese, se på, lytte til eller dele generalkonferansetaler kan du gå inn på **conference.lds.org.**

UNDER: FOTO AV SNØ: ANDREW PARK/ISTOCK/THINKSTOCK; FOTO AV BLOMSTER: NEIRFY/ISTOCK/THINKSTOCK

ELSK DIN NESTE SOM DEG SELV

"Når vi står opp hver morgen, la oss bestemme oss for å reagere med kjærlighet og vennlighet på alt som måtte komme vår vei." —President Thomas S. Monson

Da en lovlærd spurte Jesus hvilket av budene som var størst, kunne han ha valgt et hvilket som helst av de mange budene fra Det gamle testamente, fra Moseloven eller fra de ti bud. I stedet oppsummerte han alle budene med disse to:

"Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.

Dette er det største og første bud.

Men et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv" (Matteus 22:37-39).

Som president Thomas S. Monson sa på forrige generalkonferanse, hjelper det å holde ett bud oss med å holde det andre: "Vi kan ikke virkelig elske Gud dersom vi ikke elsker våre medreisende på denne jordiske reise. Heller ikke kan vi fullt ut elske våre medmennesker hvis vi ikke elsker Gud, alles Fader… Vi er alle åndebarn av vår himmelske Fader, og som sådan er vi brødre og søstre. Hvis vi har denne sannheten i tankene, vil det bli enklere å elske alle Guds barn" ("Kjærlighet – selve kjernen i evangeliet," *Liahona,* mai 2014, 91).

Å utvikle nestekjærlighet – Kristuslignende kjærlighet til andre – vil forbedre våre relasjoner, hjelpe oss å utføre tjeneste med glede, og gjøre oss egnet til evig liv (se Moroni 10:21). Nestekjærlighet er en åndelig gave som vi kan be om og leve for. Den blir "skjenket alle som er sanne etterfølgere av… Jesus Kristus" (Moroni 7:48). Det er den "enda bedre vei" (1 Korinterbrev 12:31) som apostelen Paulus omtalte, og innebærer å være vennlig, tålmodig, ydmyk, saktmodig, håpefull og generøs (se 1 Korinterbrev 13).

Livet er det perfekte laboratorium for å utvikle nestekjærlighet. Frelserens lære kalt den gylne regel, kan veilede våre handlinger: "Alt dere vil at menneskene skal gjøre mot dere, gjør det også mot dem" (Matteus 7:12). Vi er alle ufullkomne, men vi ønsker alle å bli behandlet med vennlighet til tross for våre feil. ■

KOMMUNISER MED KJÆRLIGHET

"Det er i dag stort behov for at menn og kvinner viser respekt for hverandre over store avstander i tro og adferd og på tvers av dype kløfter av motstridende agendaer…

Villighet til å se gjennom hverandres øyne vil forvandle 'råttent snakk' til 'velsignelse'… Det vil kanskje ikke forandre eller løse problemet, men en viktigere mulighet kan være om velsignelsen kan forandre oss.

Jeg bærer ydmykt vitnesbyrd om at vi kan 'velsigne' ved å snakke medfølende når Den hellige ånds foredlede gave gjennomborer vårt hjerte med empati."

Eldste W. Craig Zwick i De sytti, "Hva tenker du på?" *Liahona,* mai 2014, 43.

Tenk over disse læresetningene fra president Monson om de mange måtene vi kan vise kjærlighet til andre på:

"Tilgivelse skulle gå hånd i hånd med kjærlighet… Anklager holder såret åpent. Bare tilgivelse leger."

"Noen av våre største muligheter til å vise vår kjærlighet vil være i vårt eget hjem."

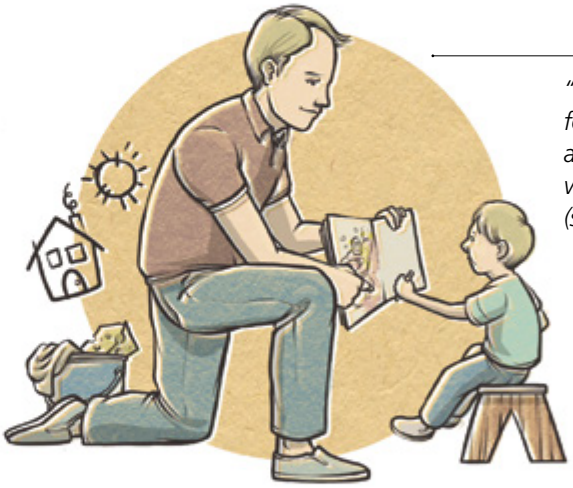

"Når det er nødvendig for oss å irettesette en annen, skulle vi etterpå vise større kjærlighet" (se L&p 121:43).

"Kjærlighet kommer til uttrykk på mange måter: et smil, et vink, en vennlig kommentar, en kompliment."

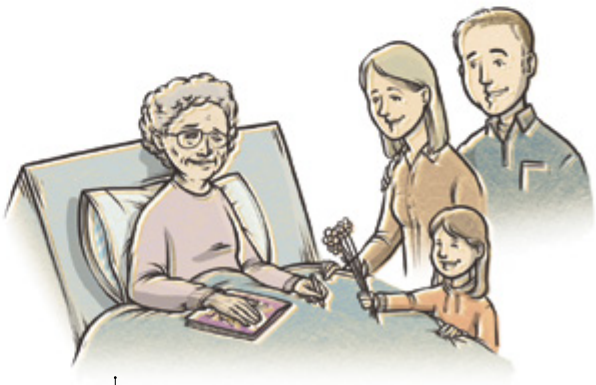

"Andre uttrykk kan være mer ubestemmelige, som å vise interesse for en annens aktiviteter, undervise i et prinsipp med vennlighet og tålmodighet, eller besøke en som er syk eller bundet til hjemmet."

ILLUSTRASJONER: DAVID HABBEN

Fra "Kjærlighet – selve kjernen i evangeliet," Liahona, *mai 2014, 91–94.*

JESAJA

"Jesaja er på alle måter den store messianske profet i Det gamle testamente, og som sådan er dette den mest gjennomtrengende profetiske røst i denne opptegnelsen."[1]
—Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum

Jeg er sønn av Amos, og navnet mitt betyr "Herren er frelse".[2] Jeg arbeidet som profet i Jerusalem i 40 år, fra 740-701 f.Kr. Jeg profeterte i Jerusalem under fire kongers regjering, og jeg var kong Hiskias fremste rådgiver, noe som ga meg stor religiøs innflytelse.[3]

Jeg profeterte ikke bare om hendelser som var relevante for min egen tid og mitt eget folk, men også om fremtidige hendelser som påvirker hele den menneskelige familie. Jeg forutsa Frelserens fødsel: "Se, en jomfru skal bli med barn, hun skal føde en sønn og gi ham navnet Immanuel."[4] Jeg erklærte at Jehova ble salvet for "å forkynne et godt budskap for de elendige… til å forbinde dem som har et sønderbrutt hjerte, til å utrope frihet for de fangne og frigjørelse for de bundne."[5] Jeg profeterte også at etter hans annet komme er "Herren, hærskarenes Gud… konge på Sions berg og i Jerusalem. Og Guds herlighet skal stå for hans eldstes øyne."[6]

Min bruk av symbolikk og poesi tilslører min lære for dem som ikke er beredt til å forstå eller følge den. Men de som flittig studerer min lære med Den hellige ånds hjelp, kan forstå mine profetier.[7]

Jeg var den siste av de store profetene som underviste de israelittiske stammene før de begynte å bli adspredt fra det hellige land. ■

NOTER

1. Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* (1997), 75.
2. Bible Dictionary, "Isaiah."
3. Se Veiledning til Skriftene, "Jesaja", scriptures.lds.org.
4. Jesaja 7:14.
5. Jesaja 61:1; se også Lukas 4:16-21.
6. Jesaja 24:23.
7. Se *Det gamle testamente – elevhåndbok: 1 Kongebok-Malaki,* 3. utg. (Håndbok fra Kirkens skoleverk, 2003), 131-35.
8. Se *Det gamle testamente – elevhåndbok,* 131.
9. Se Boyd K. Packer, "Det som angår min sjel," *Lys over Norge,* juli 1995, 8.
10. Se *Det gamle testamente – elevhåndbok,* 131.
11. Joseph Smith – Historie 1:40.

EN PROFETS PROFET

I Skriftene er Jesaja den hyppigst siterte av alle de gamle profetene.

- 32 prosent av Jesajas bok er sitert i Mormons bok, og ytterligere tre prosent er omskrevet.[8]
- Frelseren siterer Jesaja i Det nye testamente minst syv ganger, og apostlene siterer Jesaja minst 40 ganger.[9]
- Lære og pakter gjør minst 100 henvisninger til Jesajas skrifter.[10] Kapittel 113 og 133 gir fortolkninger og presiseringer av noen av Jesajas profetier.
- Moroni viste seg for Joseph Smith 21. september 1823, og siterte Jesaja kapittel 11 "og sa at det var i ferd med å bli oppfylt."[11]

PROFETEN JESAJA FORUTSIER KRISTI FØDSEL, AV HARRY ANDERSON; SKRIFTRULL: BUBAONE/ISTOCK/THINKSTOCK; BAKGRUNN: FORPLAYDAY/ISTOCK/THINKSTOCK

KIRKEMATERIELL – PÅ TRYKK ELLER DIGITALT?

Mannen så ned på hendene sine. Han bøyde fingrene. De hendene kunne gjøre så mange ting. Reparere en utett kran. Lage et bord. Lede hans hustru over dansegulvet med rytme og stil.

Så kikket han på smarttelefonen han nylig hadde kjøpt. Hendene hans kunne gjøre så mange ting. Men kunne tomlene hans gjøre… *det*?

Søndagsskole-håndboken og de velbrukte Skriftene lå ved siden av enheten. Han elsket virkelig de Skriftene! Han elsket følelsen av papiret i hånden. Alle de håndskrevne notatene. Den enkle vekten av dem.

Men han husket at eldste Richard G. Scott sa at med teknologi kan man ha standardverkene og mye mer i lommen.[1] Han kjente på Skriftene i falmet skinn. Han måtte innrømme at det ikke var ofte han hadde dem med seg i løpet av uken.

Men bare for noen dager siden hadde barnebarnet hans brukt telefonen hans til å dele et sitat fra en av de siste konferansetalene som han likte spesielt godt. Akkurat da var de ute på spasertur en fredagskveld.

Mannen hadde ikke lange perioder i løpet av dagen til å studere. Han kunne imidlertid lett ta fem minutter her, 10 minutter der. Han ønsket også å få tilgang til alt Kirken hadde å tilby digitalt.

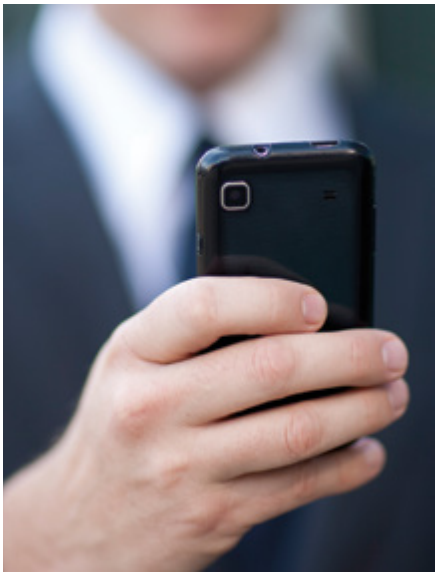

Det banket på døren. "Hei, bestefar!" sa barnebarnet hans. "Klar for å komme i gang?"

Mannen tok smarttelefonen sin. Tomlene ville kanskje aldri fly slik som hans barn og barnebarns. Men kanskje det ikke var nødvendig.

"Ja visst," sa mannen. "Lær meg!"

Etter hvert som ukene gikk, oppdaget mannen mer om det hans barnebarn lærte ham: at den digitale verden er…

- Allsidig. "Det er enkelte ting, som video og lyd, som man ikke kan ha på trykk. Digitalt har alt på ett sted. Man kan også ta og bevare notater underveis."
- Omfattende. "Det er som et enormt bibliotek. Man kan ha Kirkens publikasjoner i den ene hånden og studere dem hvor som helst."
- Søkbar. "Søkefunksjoner kan hjelpe deg raskt å finne det du leter etter."
- Delbar. "Hvis du liker noe, kan du dele det med andre. Det er en enkel måte å spre evangeliet på."
- Effektiv. "Du slipper å vente på forsendelsen. Og du trenger ikke å finne et sted å ha alt sammen."
- Rimelig. "Det koster deg ingenting å få tilgang til Kirkens digitale materiell, og jo flere som velger digitalt, jo mer sparer Kirken på trykking, forsendelse og lagerkostnader."

Hva har så denne artikkelen med deg å gjøre?

Nesten alt trykt materiell fra Kirken er også tilgjengelig på LDS.org eller i mobil-appen Gospel Library. Å satse digitalt betyr ikke at du må gi opp det trykte materiellet helt – begge deler kan ha sin tid og plass i livet ditt, men når du gjør deg klar for det kommende undervisningsåret, bør du vurdere hvilke digitale ressurser som passer for deg.

Vær fremfor alt ikke redd for å ta det digitale spranget. Det vil alltid finnes noen som kan vise deg veien. ■

NOTE

1. Se Richard G. Scott, "For fred i hjemmet," *Liahona,* mai 2013, 30.

Skjulte

Nesten alle dagens tenåringer vil komme i kontakt med pornografi innen de fyller 18 år. Foreldre, her er noen forholdsregler dere kan ta.

sår kan leges

Av Jennifer Grace Fallon
Kirkens tidsskrifter

I det store slaget om byen Cumeni forteller Helaman om sine 2060 unge krigere som "kjempet desperat" mot sine fiender (Alma 57:19). Selv om "ikke en eneste én av dem [hadde] omkommet… var [det] heller ikke en eneste én som ikke hadde fått mange sår" (Alma 57:25). Mange av disse tenåringssoldatene ble så hardt såret at de besvimte på grunn av blodtap.

Disse unge krigerne kjempet en kamp som foreldrene ikke kunne kjempe for dem, og de kjempet fordi samfunnet deres hadde blitt angrepet. En tilsvarende katastrofal krig raser blant tenåringer i vår tid, av lignende grunner. Dagens foreldre kan ikke utkjempe de åndelige slagene for sine ungdommer, mer enn Ammons folk kunne. Men de kan lære å gjenkjenne de åndelige sårene denne krigen påfører dem, og bevæpne sine barn med kunnskapen og ressursene de trenger for å overleve.

La oss innse fakta

Noen studier viser at nær hundre prosent av dagens tenåringer vil bli eksponert for pornografi før de er ferdige med videregående skole, og de fleste av disse eksponeringene forekommer på Internett mens barnet gjør lekser.[1] I 2008 rapporterte anslagsvis 9 av 10 unge menn og nesten en tredjedel av unge kvinner at de brukte pornografi.[2] Gjennomsnittsalderen for eksponering og avhengighet er den samme: 11 år. Vi håper at disse tallene vil gå ned med evangeliets innflytelse, men forskning viser at siste-dagers-hellige "ikke er noe annerledes når det gjelder forekomst eller omfang av seksuell

Familiens regler for datamaskiner er viktige, men vi må ikke bli for opptatt av gjøre og ikke gjøre med hensyn til Internett-sikkerhet.

avhengighet."[3] Dessverre synes spørsmålet ikke lenger å være *om* våre barn vil bli utsatt for pornografi, men *når* og *hvordan* de vil takle det. Faktisk kan vi forvente at mange av våre unge vil bli såret i dette slaget. Men det betyr ikke at de vil gå til grunne.

I et forsøk på å beskytte sine barn kan foreldre bli for opptatt av gjøre og ikke gjøre med hensyn til Internett-sikkerhet. Mark Butler, professor i familieliv ved Brigham Young University, erkjenner betydningen av å sikre vårt hjem og vår familie, men legger til at disse "teknologiske løsningene bare er en liten del av løsningen. Det viktigste skjold er det vi setter foran vårt hjerte, og dette åndelige skjoldet dannes og anvendes i hjemmet."[4] Selv om Internett-blokkeringer og familiens regler for datamaskiner er viktige og nyttige, utvikler pornografiavhengighet seg ofte utenfor hjemmet på offentlige biblioteker, hjemme hos venner eller i WiFi-soner, der nettet kanskje ikke har like mange hindringer.

Eldste D. Todd Christofferson i De tolv apostlers quorum har sagt: "Som reaksjon har man fokusert på å innføre mer og strengere regulering. Kanskje dette kan hindre noen i prinsippløs adferd, men andre vil ganske enkelt bli mer kreative i sin omgåelse. Det vil aldri være tilstrekkelig mange dyktig utformede regler til å forutse og dekke enhver situasjon… Når alt kommer til alt, er det bare et indre moralkompass hos den enkelte som effektivt kan behandle de dypeste årsaker så vel som symptomer på sosialt forfall."[5] Når alt kommer til alt, er det beste forsvar du kan gi din ungdom, et ønske om et dydig liv.

Avhengighetens kjennetegn

Vi vil aldri være i stand til å misbruke vår fysiske kropp uten også å skade vår ånd, og den slags skade etterlater alltid åndelige arr.

Observante foreldre kan være i stand til å oppdage pornografiavhengighet ved å se etter følgende tegn. En liten advarsel: Disse tegnene indikerer ikke nødvendigvis pornografiavhengighet. Hvis tenåringen din viser noe av denne adferden, indikerer dette et dypere problem som kan omfatte stoffmisbruk, pornografiavhengighet, mobbing eller noe annet. Uavhengig av årsak kan du bruke disse tegnene som et signal til å innlede en kjærlig dialog med barna for å finne ut hva som er galt, og eventuelt gripe inn.

Redusert selvbilde

Ungdom som sliter med pornografi, opplever ofte ødeleggende skam som eroderer deres selvbilde. Noen av tegnene på tap av selvbilde omfatter dårlige resultater på skolen, dårlig motivasjon for aktiviteter og mangel på disiplin med hensyn til gode helsevaner eller søvnmønstre.

Sosial tilbaketrekning

Pornografiavhengighet trives i hemmelighet, og du kan oppleve at tenåringen trekker seg mer bort fra familietid og sosiale aktiviteter. Dette er den vanligste indikatoren på et problem med pornografi. Tenåringer som tilbringer

FOTOILLUSTRASJON: DIAVIKA/ISTOCK/THINKSTOCK

uforholdsmessig mye tid på rommet sitt med døren låst, og som isolerer seg fra andre, er kanskje ikke bare sjenert. Selv når de er med i sosiale situasjoner, har ofte disse tenåringene vansker i samspill med andre. Isolasjonen blir mer uttalt etter hvert som avhengigheten blir dypere, og tenåringer viser ofte sinne når deres privatliv blir invadert. De som sliter med pornografi, utvikler et forvrengt syn på sin egen verdi og andres dyd, og de trekker seg bort fra personer de forestiller seg er mer dydige fordi de føler seg uverdige, skamfulle og hyklerske.

Depresjon

Depresjon er et tveegget sverd fordi den kan være både et symptom på og en utløser for avhengighet. Stadige uttrykk for håpløshet, insisterende negativitet og innrømmelse av hjelpeløshet kan alt sammen være tegn på depresjon. Tenåringer som spøker om selvmord, tilkjennegir depresjon. Andre tegn på depresjon omfatter å spise mer eller mindre enn vanlig, søvnløshet eller at man sover for mye, og fysisk utmattelse – i utgangspunktet alt som kan anses som ekstrem adferd.

Vi må kommunisere vårt vitnesbyrd om og vår hengivenhet til evangeliet til våre ungdommer.

Andre tegn på omgang med pornografi omfatter økt sinne, uærlighet, stolthet og ubehag eller kjedsomhet i åndelige sammenhenger.

Vi kan ikke ramse opp alle tegn på pornografiavhengighet. Foreldre kan best måle hvorvidt tenåringene er tilstrekkelig rustet mot pornografi når de fører en åpen dialog med dem om seksualitet og deres følelsesmessige og åndelige helse.

Barnet mitt er avhengig. Hva nå?

Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum sa: "Uansett hvilken vanedannende sirkel man er fanget i, finnes det alltid håp" på grunn av Jesu Kristi forsoning.[6]

I bunn og grunn er "all avhengighet forstyrrede mestringsstrategier", sier professor Butler. Barn som ikke har lært hvordan man skal forholde seg til skyldfølelse, skam, sorg eller smerte, vil ofte vende seg til vanedannende adferd for å døyve sine negative følelser. Selv mindre alvorlige følelser som stress, kjedsomhet, eller ensomhet kan føre til vanedannende adferd hvis barnet ikke forstår hvordan de kan takles.

Foreldre kan hjelpe sine barn å utvikle gode mestringsstrategier ved å vise denne adferden selv. Følgende spørsmål kan hjelpe deg å vurdere dine egne mestringsstrategier: Isolerer du deg når du er stresset, sliten eller fortvilet? Bruker du underholdning til å unnslippe problemene dine, istedenfor å gjøre noe med dem? Viser du at den sunneste måten å løse problemer på er å stole på vår himmelske Fader, Frelseren og dine relasjoner med andre?

Barn må lære å gjenkjenne tegnene på åndelige sår som sorg, skyld og smerte, slik at de kan gjøre sine smerter til læringserfaringer. Emosjonell smerte er ikke negativ. Alma den yngre beskriver smerten av sine synder som "intens" og "bitter" (Alma 36:21), Peter "gråt bittert" etter at han hadde fornektet Frelseren (Lukas 22:62), og Zeezrom ble plaget "på grunn av [sin] ugudelighet" (Alma 15:3). Du kan hjelpe dine barn å lære å forholde seg til smerte, ikke som en fryktelig følelse å unngå, men som en lærer som kan føre til fantastisk vekst. Alma, Peter og Zeezrom brukte alle smertene av sine synder til å anspore dem til omvendelse, og de ble trofaste ambassadører for evangeliet. Ditt eksempel og din veiledning kan hjelpe barna å lære å verdsette omvendelse fremfor avhengighet.

President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, har sagt: "Det er en viktig forskjell mellom sorg over synd som fører til omvendelse, og sorg som fører til fortvilelse.

Apostelen Paulus sa at "*bedrøvelsen etter Guds sinn* virker omvendelse til frelse… Men *verdens bedrøvelse* virker død" [2 Korinterbrev 7:10; uthevelse tilføyd]. *Bedrøvelse etter Guds sinn* inspirerer til forandring og

Sp

- Hva slags holdning har dine venner til seksualitet?
- Hva er ditt syn på Kirkens moralnorm?
- Hender det at du strever med pornografi? Ville du føle at du kunne fortelle meg det om du gjorde det?
- I hvilke situasjoner synes du at du er mest sårbar?
- Hvor er det sannsynlig at du kan se på pornografi?
- Hvilke venner utgjør det største problemet? Hva tror du vi kan gjøre med det?

STILL DE RETTE SPØRSMÅLENE

De fleste tenåringer vil heller fortelle biskopen at de strever med pornografi, enn å fortelle foreldrene om det fordi (1) biskopen stiller dem direkte spørsmål om det, og (2) de føler seg ofte ikke vel med å snakke med foreldrene når de føler seg sårbare. Bruce Carpenter, professor i psykologi ved Brigham Young University, anbefaler at foreldre utvikler evnen til å ha samtaler om sensitive emner før de stiller direkte spørsmål om pornografi. Dette kan for eksempel innebære å engasjere din tenåring i samtaler om det generelle temaet moral og normer.

Selv om professor Carpenter sier det er mer nyttig å fokusere på å utvikle et forhold enn å følge en liste med spørsmål, foreslår han å stille spørsmål som de til venstre i dine regelmessige samtaler med tenåringen.

Tenåringer blir ofte svært utilpass under slike samtaler, og det er best om foreldrene kan reagere ved å være åpne, følsomme og ikke dømmende. Det er mindre sannsynlig at ungdom vil tilstå til foreldre som reagerer på svært følelsesladede måter eller iverksetter grunnløse disiplinære tiltak.[1]

NOTE

1. Bruce Carpenter, fra et intervju med forfatteren, 12. sept. 2013.

Når våre ungdommer utøver tro på Jesu Kristi forsoning, kan de bli helbredet for sine åndelige sår.

DETALJ FRA *KRISTUS OG DEN RIKE UNGE MANN*, AV HEINRICH HOFMANN, GIENGITT MED TILLATELSE FRA C. HARRISON CONROY CO.

håp ved Jesu Kristi forsoning. *Verdslig sorg* river oss ned, slukker håp og overtaler oss til å gi etter for ytterligere fristelse…

Sann omvendelse handler om forandring, ikke tortur eller pine. Ja, inderlig anger og ekte samvittighetsnag for ulydighet er ofte smertefulle og svært viktige trinn i den hellige omvendelsesprosessen. Men når skyldfølelse fører til selvforakt eller hindrer oss i å reise oss, hindrer den vår omvendelse istedenfor å fremme den."[7]

Dine barn vil være i stand til å holde ut gjennom sine åndelige sår når de kan se for seg og håpe på et dydig liv. Dette perspektivet bygges opp ved hjelp av inderlig bønn og oppriktig skriftstudium på daglig basis.[8] Professor Butler råder foreldre: "I kraft av ditt eksempel kan du skape et overbevisende bilde av den glede, fred og lykke som et dydig liv vil gi. Det er en lang reise mellom ønsket om et dydig liv og å oppnå det, men ønsket er spiren." Det kan ta en stund for ønsket om dyd å vokse. "Det naturlige menneske er en meget utholdende skapning, og tar ofte lang tid å kaste ut," sier professor Butler. Og selv om ordet *avhengighet* ikke fjerner ansvar for valg, betyr det at flere ondartede vaner ofte trenger tålmodig og vedvarende intervensjon (for eksempel Kirkens program for å overvinne avhengighet) for å kunne overvinnes.

Håp forut

I likhet med Helamans krigere, viser våre ungdommer ofte "stort mot" i møte med ondskap (Alma 56:45). Akkurat som disse krigerne i Mormons bok stolte på foreldrenes tro, må også vi kommunisere vårt vitnesbyrd om og hengivenhet til evangeliet slik at våre ungdommer kan si: "Vi tviler ikke på at våre mødre [og fedre] visste det" (Alma 56:48). Herren har lovet: "Jeg vil utkjempe deres slag" (L&p 105:14). Når våre ungdommer utøver tro på Jesu Kristi forsoning, vil de bli "så mektige at de har makt til befrielse" (1 Nephi 1:20). ■

For mer informasjon og ressurser om dette emnet, se overcomingpornography.org.

NOTER

1. Se John L. Hart, "In Your Family? Undetected, Pornography Invades Homes, Ruins Lives," *Church News,* 3. mars 2007; ldschurchnews.com.
2. Se Jason S. Carroll and others, "Generation XXX: Pornography Acceptance and Use among Emerging Adults," *Journal of Adolescent Research,* 23, nr. 1 (2008): 6-30.
3. John L. Hart and Sarah Jane Weaver, "Defending the Home against Pornography," *Church News,* 21. april 2007, ldschurchnews.com.
4. Mark Butler, fra et intervju med forfatteren, 2. august 2013; se også Mark H. Butler, *Spiritual Exodus: A Latter-day Saint Guide to Recovery from Behavioral Addiction*; Boyd K. Packer, "Troens skjold," *Lys over Norge,* juli 1995, 7.
5. D. Todd Christofferson, "Moraldisiplin," *Liahona,* nov. 2009, 106.
6. M. Russell Ballard, "Hvor listig er ikke den ondes plan!" *Liahona,* nov. 2010, 110.
7. Dieter F. Uchtdorf, "Du kan klare det nå!" *Liahona,* nov. 2013, 56.
8. Se M. Russell Ballard, "Hvor listig er ikke den ondes plan," 110.

STYRK UNGDOM VED HJELP AV OPPBYGGENDE AKTIVITETER

Av Mike Madsen
Prestedømsavdelingen

Som mor, far eller leder for ungdom ønsker du å styrke dine barn og ungdommene i menigheten eller grenen. De vokser opp i en tid da verdens normer beveger seg bort fra evangeliets normer. De føler seg ofte alene i sine anstrengelser for å etterleve evangeliet. Heldigvis kan de få styrke ved å delta i meningsfylte aktiviteter sammen med andre ungdommer.

Aktiviteter kan styrke og redde ungdom

Vellykkede aktiviteter gir ungdom en sunn ramme for å lære og etterleve evangeliet. De hjelper ungdom å forberede seg til fremtidige

"Dette er et flott verktøy, og det vil hjelpe meg i hele min tid og mitt kall som Bikubepikenes president."
—Mikayla H., Texas, USA

"Dette vil være et flott idéskapnings- og organiseringsverktøy å bruke for å sikre at alle våre aktiviteter har et formål og arbeider mot å utvikle våre ungdommers vitnesbyrd."
— Joshua G., Manitoba, Canada

"Innholdet er flott. Man kan virkelig se at våre ledere er inspirert og at de har omtanke for ungdommene og lokale ledere. Da jeg så dette nettstedet, kunne jeg ikke unngå å bli inspirert."
—Victor R., Mexico

Trenger du forslag til en ungdomsaktivitet? På **lds.org/youth/activities** *finner du over 160 forslag.*

Ferdigheter vi kan bruke til å yte tjeneste

Lær nye ferdigheter, og bruk dem så til å yte tjeneste for andre.

oppgaver, utvikle talenter og interesser, lære lederegenskaper og fremme vennskap når de samhandler med andre unge menn og unge kvinner. Aktiviteter kan gi ungdom muligheter til å utføre meningsfylt tjeneste for andre i lokalsamfunnet. Aktiviteter kan også hjelpe deg å utvikle positive mentorrelasjoner med ungdommene.

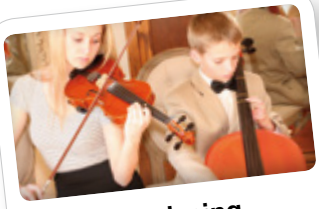

Talentoppvisning

Planlegg en talentoppvisning for ungdommer på menighetsplan.

Åpent hus med misjonærene

Planlegg, forbered og bekjentgjør et åpent hus med misjonærene, et kulturarrangement eller en annen aktivitet i det lokale møtehuset.

Mindre aktive medlemmer og de som ikke deler vår tro, kan også nyte det morsomme og uformelle miljøet på ungdomsaktiviteter. "Aktiviteter er en av våre mest effektive måter å strekke oss ut for å redde andre på," sier David L. Beck, Unge menns generalpresident. "Det finnes mange ungdommer som kanskje i utgangspunktet ikke sier ja til en invitasjon til å komme på et nadverdsmøte eller lytte til misjonærene, men gjerne ville blitt med oss på en morsom aktivitet. Mange konvertitter til Kirken sier at deres første kontakt med evangeliet kom da en venn inviterte dem til en ungdomsaktivitet."

En av de viktigste ingrediensene for vellykkede aktiviteter er engasjement fra ungdommene. Under din veiledning kan ungdommene spille en betydelig rolle i planleggingen – ingen kjenner deres interesser, mål, ønsker og spørsmål bedre enn de selv gjør. Når quorums- og klassepresidentskap tar ledelsen i planlegging og gjennomføring av aktiviteter basert på behovene til ungdommene i menigheten eller grenen, blir ungdommene mer engasjert og interessert, og vil til syvende og sist få bedre opplevelser.

En rekke aktiviteter

På **lds.org/youth/activities** finner du over 160 forslag til aktiviteter som kan inspirere ungdommene mens de planlegger. Nettstedet foreslår også måter som kan hjelpe deg å kartlegge behovene til de unge mennene og kvinnene på, sammen med planleggings- og kommunikasjonsverktøy som kan hjelpe ungdom og voksne ledere å gjennomføre ideene sine. Du kan også sende inn egne forslag til aktiviteter på nettstedet.

Nettstedet foreslår aktiviteter for å yte tjeneste for andre, dele evangeliet med andre, utvikle fysisk helse, fremføre musikk og kunst, forberede seg til fremtidige oppgaver, gjøre tempelarbeid og slektshistorie, og mer. Etter hvert som ungdommene modnes og får mer ansvar, trenger de et bredt spekter av evner og erfaringer for å kunne bli i stand til å bli den beste de kan bli på veien til opphøyelse. "For å forberede seg til det arbeid vår himmelske Fader har til dem," sier eldste Paul B. Pieper i De sytti, "trenger våre unge erfaringer som vil hjelpe dem å vokse åndelig, fysisk, intellektuelt og sosialt. De mange forskjellige aktivitetskategoriene på nettstedet forsterker de mange mulighetene vi skulle gi våre ungdommer."

Nettstedets aktiviteter forbedrer læring av evangeliet ved å koble aktivitetene til prinsippene ungdommene lærer i søndagens leksjoner og i Plikt overfor Gud og Personlig fremgang.

Når ungdom, ledere og familier samarbeider om å planlegge og gjennomføre aktiviteter som innbyr alle ungdommer til å komme til Kristus, vil den oppvoksende generasjon blir bedre forberedt på å utføre Herrens arbeid på jorden. ■

VENSTRE, FOTOILLUSTRASJON: WAVEBREAKMEDIA LTD/LIGHTWAVEMEDIA/THINKSTOCK

Av eldste
L. Whitney Clayton
i De syttis presidentskap

ARBEIDET MED Å FRELSE SJELER før og nå

De fem ansvarsområdene i arbeidet med å frelse sjeler er ikke noe nytt for denne evangelieutdeling. De ble undervist og praktisert på Mormons boks tid.

I det han talte om de siste dager og den åpenbarte sannhet som da ville oversvømme verden, profeterte Nephi at folket "skal… komme til kunnskap om sin Forløser og om sannheten i hans lære, så de kan vite hvordan de kan komme til ham og bli frelst" (1 Nephi 15:14; se også Moses 7:62). Som oppfyllelse av Nephis profeti ønsker Kirken i dag å hjelpe menn og kvinner over hele jorden å lære om og bygge sitt liv på Frelserens lære, slik at de kan komme til ham og gå på veien til frelse.

Levende profeter og apostler lærer oss at "medlemmer av Jesu Kristi Kirke sendes ut 'for å arbeide i hans vingård med å frelse menneskenes sjeler' (L&p 138:56). Dette frelsesarbeidet omfatter medlemsmisjonær-arbeidet, arbeidet med å holde på nye medlemmer, reaktivisering av mindre aktive medlemmer, tempelarbeid og slektshistorie, og undervisning i evangeliet."[1]

Mormons bok viser at Kirkens medlemmer i oldtiden også la vekt på "misjonærarbeidet, arbeidet med å holde på nye medlemmer, reaktivisering av mindre aktive medlemmer, tempelarbeid og slektshistorie, og undervisning i evangeliet." Det faktum at disse essensielle medlemsoppgavene forblir konstante gjennom alle evangelieutdelinger er et sterkt bekreftende vitnesbyrd om at Gud er uforanderlig og at han elsker alle sine barn, uansett hvor og når de har levd.

Misjonærarbeid

Mormons bok underviser tydelig læren som er grunnlaget for misjonærarbeidet. Nephi skrev for eksempel at "hvis dere følger Sønnen av hele deres hjerte, ikke viser falskhet og hykleri for Gud, men med ærlig hensikt omvender dere fra deres synder og vitner for Faderen at dere er villige til å påta dere Kristi navn ved dåp, ja, ved å følge deres Herre og Frelser ned i vannet i overensstemmelse med hans ord, se, da skal dere motta Den Hellige Ånd. Ja, da kommer dåpen med ild og med Den Hellige Ånd" (2 Nephi 31:13; se også 3 Nephi 11:31-40; 27:13-22).

Dermed er det ingen overraskelse at det finnes gripende beretninger om misjonærarbeid i Mormons bok. For eksempel nektet hver av Mosiahs sønner å påta seg ansvaret som nephittenes konge, og i stedet dro de til Nephis land for å forkynne evangeliet for lamanittene, som var nephittenes bitre fiender. Misjonen varte i rundt 14 år, og

ILLUSTRASJONER: DAN BURR

tusenvis sluttet seg til Kirken som konvertitter. (Se Mosiah 28; Alma 17-27.)

Etter eksemplet på misjonærarbeid i Mormons bok, gjør Kirken i dag en misjonærinnsats uten sidestykke i dens historie.

Holde på nye medlemmer

Nephi skrev også om å oppmuntre nye medlemmer til å holde seg aktive i evangeliet slik at de kan få evig liv:

"Etter at dere er kommet inn på denne snevre og smale sti, vil jeg spørre om alt er gjort? Se, jeg sier dere, nei, for dere er ikke kommet så langt uten ved Kristi ord, ved urokkelig tro på ham og ved å stole fullt og fast på hans fortjeneste, han som er mektig til å frelse.

Derfor må dere streve fremover med standhaftighet i Kristus og ha et fullkomment, klart håp og kjærlighet til Gud og alle mennesker. Hvis dere derfor strever fremover, nyter Kristi ord og holder ut til enden, se, så sier Faderen: Dere skal få evig liv" (2 Nephi 31:19-20).

Kirkens ledere på Mormons boks tid traff konkrete tiltak for å hjelpe nye medlemmer å holde seg på den snevre og smale sti. Etter å ha sett vår tid og med kunnskap om at vi ville oppleve tilsvarende utfordringer (se Mormon 8:35), skrev Moroni om noe av det de gjorde for å hjelpe nye medlemmer å holde seg trofaste mot sine pakter:

"Og etter at de var blitt mottatt til dåp og ble påvirket av og renset ved Den Hellige Ånds kraft, ble de regnet blant Kristi kirkes folk, og deres navn ble skrevet ned, så de kunne bli husket og næret ved Guds gode ord for å holde dem på den rette vei, for stadig å holde dem våkne i bønn og la dem bare stole på det Kristus hadde gjort, han som var deres tros opphavsmann og fullender.

Og kirkens medlemmer kom ofte sammen for å faste og for å be og for å tale med hverandre om sine sjelers velferd" (Moroni 6:4-5).

Den moderne kirke følger Mormons boks mønstre for å holde på nye medlemmer i våre menighetsråd, prestedømsquorumer og andre organisasjoner.[2]

Aktivisering av mindre aktive medlemmer

Mot slutten av sin tjeneste var Alma svært bekymret for den åndelige velferden til en gruppe dissentere fra Kirken som kalte seg zoramitter. Mormons bok forteller at han igjen begynte "å føle seg syk i hjertet på grunn av folkets synder.

For det voldte Alma stor sorg å høre om den synd som ble begått av hans folk. Derfor voldte det ham stor sorg i hjertet at zoramittene hadde skilt lag med nephittene" (Alma 31:1-2).

Alma organiserte en innsats for å vinne tilbake zoramittene. Han valgte trofaste ledsagere og ba for seg selv og for sine ledsagere i arbeidet om at Gud måtte "trøste deres sjeler i Kristus", gi dem styrke til å tåle de plager som deres arbeid ville medføre, og hjelpe dem "å lykkes med å bringe [zoramittene] tilbake til [Faderen] i Kristus" (Alma 31:32, 34). Deretter ga han sine ledsagere prestedømsvelsignelser, og de begynte sitt arbeid (se Alma 31:36).

Da den oppstandne Herre selv utførte tjeneste blant innbyggerne i Bountiful, lærte han sine utvalgte disipler at de stadig måtte arbeide for å redde dem som hadde kommet bort fra den snevre og smale sti. Han sa: "For slike skal dere fortsette å betjene, for dere vet ikke om de vil vende tilbake, omvende seg og komme til meg av hele sitt hjerte, og jeg skal helbrede dem. Og dere skal være et middel til å bringe dem frelse" (3 Nephi 18:32).

Den moderne kirkes innsats for på nytt å tenne troen til mindre aktive medlemmer, gjenspeiler Frelserens og profetenes læresetninger som er nedtegnet i Mormons bok.

Tempelarbeid og slektshistorie

Etter at nephittene skilte lag med lamanittene, bygde de et tempel. Nephi skrev: "Og jeg, Nephi, bygget et tempel, og jeg konstruerte det på samme måte som Salomos tempel, men det ble ikke bygget av så mange kostelige ting, for de fantes ikke i landet. Derfor kunne det ikke bygges likedan som Salomos tempel, men det var konstruert på samme måte som Salomos tempel, og håndverksmessig var det overmåte fint" (2 Nephi 5:16).

Mormons bok forteller at Jakob, kong Benjamin, Alma og Amulek alle underviste i templer (se Jakobs bok 1:17;

DIN ROLLE I ARBEIDET MED Å FRELSE SJELER

Alle medlemmer av Kirken kan gjøre noe "for å arbeide i [Herrens] vingård med å frelse menneskenes sjeler" (L&p 138:56). Overvei ved hjelp av bønn hva du kan gjøre for å bidra til misjonærarbeidet, arbeidet med å holde på nye medlemmer, aktivisering, tempelarbeid og slektshistorie, eller å undervise i evangeliet. Du kan gjerne skrive planene dine i dagboken eller diskutere dem med familien eller hjemmelærere eller besøkende lærerinner.

Mosiah 1:18; Alma 16:13). Bøkene Alma og Helaman nevner flere templer blant folket (se Alma 16:13; Helaman 3:9).

Frelseren valgte templet i Bountiful som stedet hvor han skulle vise seg blant de overlevende nephittene og lamanittene etter sin oppstandelse (se 3 Nephi 11:1). Han sørget også for at folket ble undervist i læren som ligger til grunn for slektshistorisk arbeid. Han siterte Malaki angående Elijahs komme i de siste dager, og sa:

"Se, jeg sender dere Elijah, profeten, før Herrens dag kommer, den store og forferdelige.

Og han skal vende fedrenes hjerte til barna og barnas hjerte til deres fedre, så jeg ikke skal komme og slå jorden med en forbannelse" (3 Nephi 25:5-6).

Mormons bok henviser ofte til å føre slektshistorier. Lehi sendte sine sønner tilbake til Jerusalem for å hente messingplatene, som inneholdt "jødenes opptegnelse og en slektshistorie over [hans] forfedre" (1 Nephi 3:3). Ethers bok gir oss navnene på etterfølgende regenter og, om nødvendig, deres søsken og barn, noe som viser at omfattende slektshistoriske opptegnelser ble ført blant folket.

Kirkens verdensomspennende tempelarbeid og slektshistorietiltak er i samsvar med læresetningene i Mormons bok.

Undervisning i evangeliet

Jesu Kristi evangelium undervises gjennom hele Mormons bok. Kanskje disse ordene fra Nephi fanger ånden av denne trofaste undervisningen og dens hellige hensikt: "Vi taler om Kristus, vi gleder oss i Kristus, vi forkynner om Kristus, vi profeterer om Kristus, og vi skriver i overensstemmelse med våre profetier så våre barn kan vite hvilken kilde de kan se hen til for å få forlatelse for sine synder" (2 Nephi 25:26).

Mange av de store læresetningene i Mormons bok kommer fra foreldre som underviser sine barn. Tenk på Lehi som lærer Jakob at det er en "motsetning i alle ting" (2 Nephi 2:11), eller Alma som lærer Corianton at "ugudelighet har aldri vært lykke" (Alma 41:10), eller de unge krigerne som ble lært av sine mødre "at hvis de ikke tvilte, ville Gud befri dem" (Alma 56:47).

De fem ansvarsområdene i arbeidet med å frelse sjeler er ikke noe nytt for verden i denne evangelieutdeling. De ble undervist og praktisert på Mormons boks tid, og har alltid vært en del av "sannheten i [Kristi] lære" (1 Nephi 15:14). ■

NOTER

1. *Håndbok 2: Kirkens administrasjon* (2010), 5.0.
2. Se *Håndbok 2,* kapittel 4 og 5.

Kirken i Korea –

EVANGELIETS LYS SKINNER GJENNOM MOTGANG

Tidlige koreanske medlemmer av Kirken la et fundament av tro som titusenvis av dagens medlemmer har bygget videre på.

Av Hee-Chul Seo
Kirkens historiske konsulent, Korea

Misjonærarbeidet startet i Korea i 1950, etter Koreakrigen. Men Kirkens første kontakt med Korea var i januar 1910, da Alma Owen Taylor, nylig avløst president for Japan misjon, og eldste Frederick A. Caine, en misjonær som virket i Japan, reiste rundt i Korea og Kina i flere uker. Det første presidentskap godkjente reisen til disse landene for å vurdere muligheten for misjonærarbeid. President Taylor bemerket at koreanerne hadde en økende interesse for kristendommen mens deres land kollapset under japansk herredømme. Han lurte imidlertid på om koreanerne var mer interessert i kristendommen av politiske grunner enn for å motta Kristus som sin evige Frelser.

Dr. Kim Ho Jiks omvendelse til evangeliet

I tiårene etter president Taylors besøk utholdt koreanerne mange ildprøver, herunder japanernes kolonisering og militære okkupasjon, Stillehavskrigen, undertrykkelse fra Russland og Kina, den kommunistiske maktovertakelsen i Nord-Korea og Koreakrigen.

Men takket være guddommelig forsyn begynte en spire av håp for koreanerne å vokse i New York, USA. Syngman Rhee, Koreas president, sendte Kim Ho Jik, direktør for organisasjonen Suwon Agricultural Experimentation Station, til USA for å lære hvordan man kunne forbedre det koreanske kosthold. Ho Jik valgte Cornell University, som hadde et høyt anerkjent studietilbud innen ernæring. I 1949 begynte han å arbeide mot en doktorgrad – samtidig som han deltok på forskjellige kirkemøter rundt Ithaca i New York for å finne den "sanne kirke".[1]

Ho Jik ble venner med en mann som het Oliver Wayman. I motsetning til Ho Jiks andre bekjentskaper, hverken drakk eller røykte Oliver, og han bannet aldri. Han arbeidet heller aldri på søndager. En dag spurte Ho Jik Oliver: "Hva får deg til å leve på den måten?" Som svar på det spørsmålet ga Oliver ham en bok med tittelen *Trosartiklene* av eldste James E. Talmage (1862-1933) i De tolv apostlers quorum.

Ho Jik leste *Trosartiklene* i løpet av en uke, og deretter leste han Mormons bok. Han trodde på begge bøkene

FOTO: HYUN-GYU LEE OG DEAN MARTIN ANDERSEN; FOTO AV BYBILDET I BUSAN: SEANPAVONEPHOTO/ISTOCK/THINKSTOCK

Som apostel og leder av Kirkens militære gruppe, besøkte eldste Harold B. Lee (midten, uten hatt) Korea i 1954.

KIRKEN I SYD-KOREA*

Medlemsantall 85 628
Misjoner 4
Forsamlinger 128
Templer 1

**Pr. januar 2014*

og fortalte Oliver at Mormons bok var "mer komplett og lettere å forstå enn Bibelen."[2] Ho Jik mottok evangeliets budskap slik tørr grunn mottar etterlengtet regn. Troen hans vokste dag for dag. Han begynte å motta misjonærleksjonene og bestemte seg for å bli døpt.

Den 29. juli 1951 ble 46 år gamle Kim Ho Jik døpt i elven Susquehanna – han ønsket å bli døpt i nærheten av der profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery ble døpt over 100 år tidligere. Da han kom opp av vannet, hørte han en klar røst som sa: "Fø mine får." Denne tilskyndelsen fikk ham til å vie resten av sitt liv til å hjelpe evangeliet å slå rot i Korea.

I september 1951 hadde Koreakrigen nådd en fastlåst situasjon, så dr. Kim vendte tilbake til Korea. Han hadde et sterkt ønske om å forkynne det gjengitte evangelium Han gikk i kirken i en amerikansk militærleir i Busan, hvor han underviste i klassen for evangeliets lære og bar sitt vitnesbyrd for koreanske besøkende. Amerikanske soldater underviste ungdommene i evangeliet på engelsk, og dr. Kim var så vennlig å tolke for dem. Dette var en effektiv måte å dele evangeliet på, og fordi koreanerne stolte på dr. Kim, påvirket hans eksempel mange.

Etter å ha lidd mye på grunn av Koreakrigen tok folket ivrig imot Jesu Kristi evangelium. Dr. Kims hengivenhet bar til slutt frukt den 3. august 1952, da de fire første personene ble døpt i Busan i Korea.

Dr. Kim fortalte senere en gruppe hellige: "Jeg ville gjerne gi opp mitt liv, mine penger eller min tittel, så lenge jeg kunne være sammen med min Frelser."[3] Hans liv dokumenterte dette engasjementet for å tjene Gud.

Selv uten en misjon i landet, spredte evangeliet seg raskt i Korea. Veksten var bemerkelsesverdig for Brødrene. I september 1954, da han kom hjem til Utah etter en reise til Korea, uttrykte eldste Harold B. Lee (1899-1973) i De tolv apostlers quorum håp om at Kirken snart offisielt ville begynne å forkynne evangeliet i Korea. Han beskrev de koreanske helliges tro og entusiasme.[4] Den 7. april 1955 delte Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum Den japanske misjon inn i Nord-Østen og Syd-Østen misjon. Korea ble innlemmet i Nord-Østen misjon. De koreanske siste-dagers-hellige ønsket at misjonærer skulle sendes til Korea, men de visste at den politiske situasjonen i Korea var ustabil, så de ventet og ba inderlig.

Misjonærarbeidet innledes

Den 2. august 1955 sto president Joseph Fielding Smith (1876-1972), daværende president for De tolv apostlers quorum, på den vakre Jang-Choong Danhøyden i Seoul og innviet Korea for innledning av heltidsmisjonærarbeid og ba om at

FOTO AV MILITÆRPERSONELL, KIM HO JIK OG PRESIDENT JOSEPH FIELDING SMITH GJENGITT MED TILLATELSE FRA KIRKEHISTORISK BIBLIOTEK

landet måtte gjenvinne fred og velstand.[5] Den kvelden organiserte han Korea distrikt, med Kim Ho Jik som president. Senere besøkte han Busan for å organisere Busan gren.

Selv om den politiske situasjonen i Korea fortsatt var ustabil i april 1956, ble den nylig kalte presidenten for Nord-Østen misjon inspirert til å sende eldste Richard Detton og eldste Don Powell til Korea. Amerikanske siste-dagers-hellige soldater og de 64 koreanske medlemmene hadde, i likhet med dr. Kim, åpnet veien for sollyset og vannet, og misjonærene sørget for næringsstoffene. Mange ble omvendt til evangeliet, og Kirken begynte å vokse.

gikk tilbake til kasernen. Neste morgen kom kompanisjefen til meg og ba om unnskyldning for det han hadde gjort kvelden før. Senere kom han ofte til meg for å få råd om personlige saker."[6]

Bror Chun virket som heltidsmisjonær i Korea og senere som biskop i Alameda menighet i Maryland, USA.

Bror Jung Dae Pan var også blant dem som lærte evangeliet av de første misjonærene som virket i Korea. Han hadde sluttet ved Landsuniversitetet i Seoul for å studere ved teologisk fakultet. Drømmen var å bli pastor og lede det kristne samfunnet i Korea.

En dag ga en venn ham en Mormons bok på engelsk, ettersom en koreansk oversettelse ennå ikke var trykt. Han

TIDSLINJE

1910: President for Japan misjon, Alma Owen Taylor, besøker Korea

◄ 1951: Kim Ho Jik blir døpt i Pennsylvania, USA

1952: De første koreanere blir døpt i Korea

◄ 1955: President Joseph Fielding Smith innvier Korea og organiserer Korea distrikt

1956: Kim Ho Jik samarbeider med regjeringen for å få de første misjonærene inn i Korea

De tidlige medlemmenes tro

Troen blant de koreanske hellige vokste hele tiden, men ble ofte satt på prøve. Bror Chun Nak Seo, som etter sin dåp vervet seg i Hæren for å utføre sin plikttjeneste, husket noen vanskelige stunder: "I løpet av de tre årene med militærtjeneste ble min tro og mitt vitnesbyrd satt på prøve. En dag var kompanisjefen beruset og hadde med seg mye brennevin som han påtvang kompaniets medlemmer. Fordi mine kolleger visste at jeg var en siste-dagers-hellig, tømte de alltid koppen for meg. Men den kvelden fulgte den fordrukne kompanisjefen nøye med på meg og kommanderte meg til å drikke av koppen. Jeg sa at jeg ikke drakk alkohol, men han beordret meg til å gjøre det. Jeg var imidlertid ulydig igjen. Han tok frem pistolen sin, siktet på meg og beordret meg til å drikke. Alle holdt pusten og fulgte med. Igjen sa jeg tydelig: "Jeg drikker ikke alkohol, sir." Jeg følte at det øyeblikket var veldig langt. Til slutt sa han: "Jeg gir opp," og la ned våpenet. Alle sukket lettet og

følte seg tilskyndet til å lese boken. Han leste den til og med i en skoletime. Da klassekameratene spurte ham hva det var, sa han at det var en tilsvarende bok som Bibelen, og anbefalte at de kjøpte en.

Til slutt fikk bror Jung problemer med fakultetet. Lederne kalte ham inn og sa at han ga etter for Satans fristelse og var i ferd med å falle i kjetteri, og de tvang ham til å velge enten skolen eller Mormons bok. Avgjørelsen var ikke vanskelig for ham, fordi han allerede visste at Mormons bok var sann.

Etter at bror Jung sluttet seg til Kirken, fikk han imidlertid sosiale og økonomiske vanskeligheter. Stipendet fra fakultetet og den økonomiske støtten fra den forrige kirken ble stanset, og alle vennene hans forlot ham. Dr. Kim tok godt vare på ham. Senere bidro bror Jung sterkt til Kirkens vekst i Korea ved å oversette Lære og pakter og redigere salmene. De vakre tekstene han oversatte, gjør fortsatt sterkt inntrykk på koreanske medlemmer.

Antallet sterke medlemmer vokste gradvis. I juli 1962 ble Den koreanske misjon offisielt organisert. Gail E. Carr, en hjemvendt misjonær som hadde virket i Korea, ble kalt som ny misjonspresident. Denne nye presidenten gjorde oversettelse og utgivelse av Mormons bok på koreansk til en av sine fremste prioriteringer. Etter mye overveielse og bønn tildelte han oversettelsesarbeidet til en av heltidsmisjonærene, eldste Han In Sang. Etter å ha gjennomgått to tidligere oversettelser,[7] fullførte eldste Han en ny oversettelse, og Mormons bok ble trykt på koreansk for første gang i 1967.

Med Mormons bok på sitt språk, begynte mange koreanere å undersøke Kirken etter invitasjon fra sine venner. Det var så mange besøkende at misjonærene ikke behøvde å oppsøke undersøkere, og noen misjonærer underviste dagen lang.

De koreanske helliges iver for misjonærarbeid hadde også stor betydning for Kirkens vekst. En fremragende medlemsmisjonær var Lee Sung Man fra Jamsil menighet, som sluttet seg til Kirken i 50-årene. Han opplevde mange opp- og nedturer, men han hadde alltid en positiv innstilling i sitt religiøse liv. Som skomaker la han en stabel med Mormons bok i butikken sin og oppfordret kundene til å ta en gratis hvis de ville lese den. Over 50 personer, herunder hans egne slektninger, sluttet seg til Kirken på grunn av ham. Han leste standardverkene en rekke ganger. De lå ved siden av ham da han døde.[8]

Koreas første stav og tempel

I 1973 begynte mange koreanske sistedagers-hellige å håpe at de snart skulle få en stav. Den 8. mars 1973 organiserte president Spencer W. Kimball (1895-1985), den gang president for De tolv apostlers quorum, den første staven i Korea. Ca 800 mennesker deltok på møtet. Koreas historiske første stav ble

FOTO AV PRESIDENT SPENCER W. KIMBALL GJENGITT MED TILLATELSE FRA KIRKEHISTORISK BIBLIOTEK

1960-tallet: Grener organisert i Seoul, Busan, Incheon og Kwangju

1962: Korea misjon organisert

► 1967: Mormons bok utgitt på koreansk

1973: Første stav i Korea – og på Asias fastland – organisert i Seoul

1974: Kirkens første besøkssenter i Korea åpnet i Kwangju

◄ 1980: President Spencer W. Kimball er Kirkens første president som besøker Korea

Hjelpende hender-frivillige assisterer med å lage tonnevis av kimchi, en tradisjonell koreansk rett, på en festival i Seoul. Kimchi deles ut til de fattige av kirkesamfunn og offentlige organisasjoner.

organisert med åtte menigheter og to grener. Kirkens medlemmer i Korea kunne nå følge Jesus Kristus under koreanske ledere på stavsplan og motta velsignelser fra en ordinert koreansk patriark.

Misjonærarbeidet ble ytterligere intensivert. Nesten 1200 personer ble døpt i 1973. Det totale medlemstallet i Korea oversteg snart 8000, med mer enn 700 bærere av Det melkisedekske prestedømme i 31 menigheter og grener.

Tolv år senere, etter konstant vekst, ble de koreanske hellige velsignet med et etterlengtet tempel. 14. desember 1985 innviet president Gordon B. Hinckley (1910-2008), som da var førsterådgiver i Det første presidentskap, Seoul Korea tempel. Dette templet var spesielt meningsfylt for president Hinckley, som hadde et spesielt bånd til de koreanske hellige. Han sa: "Det koreanske folk har lidd under en aggresjonskrig, men de elsker fred, og de er et vennlig folk. Jeg har felt flere tårer i Korea enn på noe annet sted i verden."[9] President Hinckley holdt innvielsesbønnen, og mange av deltagerne gråt. Det var en kald vinterdag, men Herrens varme ånd var tilstede i templet den dagen og gjorde dypt inntrykk på alle som var der.

Et av maleriene i templet viser søster Ho Hee Soon, som ble døpt i august 1970. Hun begynte å gjøre tempelarbeid da hun var i 80-årene. Hun utførte begavelser for minst 1500 mennesker. Bare i 2007 utførte hun stedfortredende ordinanser for mer enn 600 personer. En amerikansk maler, som ble rørt av hennes tjeneste, malte henne stående og ga maleriet til Seoul tempel til minne om hennes utrettelige innsats for å frelse sjeler.

Mange andre koreanske hellige engasjerte seg i tempelarbeid. Masan stav (nå Changwon stav) begynte for eksempel med regelmessige besøk til templet i 1995. Den andre fredagen i hver måned hentet en chartret buss medlemmer i byene Jinhae-gu, Changwon, Jinju, Sacheon og Geoje på vei til Seoul. Bussen ankom templet klokken to eller tre om natten, og medlemmene tok seg en lur i et par timer før de deltok i forberedende ordinanser klokken 05.00. Så deltok de i begavelsessesjoner til sent på kveld før de vendte hjemover etter klokken 22.00. Dagen etter gikk de i kirken og besøkte medlemmer hele dagen. Bror Kim Choongseok, som da var stavspresident, forteller: "De var utslitt, men lykkelige."

Nå som den er flere tiår gammel, har Kirken i Korea modnet. Lokale ledere i Kirken gir sterk støtte til familieverdier og andre profetiske prioriteringer. Flere koreanske medlemmer ser viktigheten av å utøve sin religion sammen som familie – ved å ha familiens hjemmeaften, familiebønn og familiens skriftstudium. Og flere koreanske tenåringer reiser på misjon enn noen gang før. Takket være evangeliets lys bygger koreanske medlemmer en fremtid som er like lys som deres tro. ■

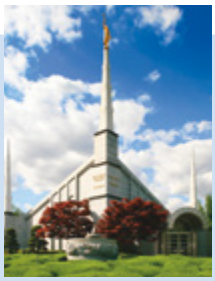

► 1985: Seoul Korea tempel innviet av president Gordon B. Hinckley

1988: Folkedansere fra Brigham Young University opptrer i åpningsseremonien under sommer-OL i Seoul

◄ 1991: Eldste Han I Sang blir kalt som generalautoritet; eksemplar nummer en million av den koreanske Mormons bok blir solgt i Korea

2001: Eldste Dallin H. Oaks møter den sørkoreanske statsminister Lee Han-Dong

NOTER

1. Se Denny Roy, "Kim Ho Jik: En koreansk pioner," *Lys over Norge,* feb. 1989, 8.
2. Kim Ho Jik, i Denny Roy, "Kim Ho Jik," *Lys over Norge,* 11.
3. Kim Ho Jik, i Denny Roy, "Kim Ho Jik," *Lys over Norge,* 14.
4. Se Harold B. Lee, i Conference Report, okt. 1954, 125-31.
5. Se Robert H. Slover, "Korea Dedicated to Preach the Gospel," *Church News,* 10. sept. 1955, 4.
6. From Chun Nak Seos dagbok.
7. Mormons bok ble første gang oversatt til koreansk i 1961 av Hong Byung Shik, og et utvalg, 3 Nephi, ble publisert i 1962. Noen mente at oversettelsen var for stiv og bokstavelig, så Chung Dae Pan, som ble beskikket av eldste Gordon B. Hinckley, igangsatte og fullførte en ny oversettelse i 1964.
8. Som fortalt av bror Lees biskop i begravelsen hans 8. april 2011.
9. Fra forfatterens notater ved innvielsen av Seoul Korea tempel 14. desember 1985.

Av eldste
M. Russell Ballard
i De tolv apostlers quorum

MENN OG KVINNER OG PRESTEDØMSKRAFT

La oss aldri glemme at vi er sønner og døtre av Gud, like i hans øyne, men med forskjellige oppgaver og evner tildelt av ham, og med tilgang til hans prestedømskraft.

Min bestefar, eldste Melvin J. Ballard (1873-1939), som var medlem av De tolv apostlers quorum, lå på sykehus med leukemi i sluttstadiet i 1939. Min far, som satt ved bestefars seng, fortalte meg at bestefar presset seg opp i sengen, så seg rundt i sykehusrommet som om han talte til en forsamling, og sa tydelig: "Og fremfor alt annet, brødre, la oss tenke klart."

Mens du leser dette, må du huske på og tenke klart med hensyn til de grunnleggende læresetninger som omfatter den kjærlighet vår himmelske Fader har til sine døtre, som er verdifulle og helt nødvendige for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Jeg tror det er noen sannheter som både kvinner og menn trenger å forstå om den avgjørende rolle kvinner har i å styrke og bygge opp Guds rike på jorden.

Vi er høyt avholdte åndebarn, sønner og døtre av vår himmelske Fader. Vi levde sammen med ham i vår førjordiske tilværelse. For å kunne "tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv" (Moses 1:39), utarbeidet vår himmelske Fader en plan for å hjelpe sine barn å nå sitt høyeste potensial.

Det finnes dem som stiller spørsmål ved kvinners plass i Guds plan og i Kirken. Jeg har blitt intervjuet tilstrekkelig av nasjonale og internasjonale medier til å vite at de fleste journalister jeg har hatt å gjøre med, har hatt forutinntatte oppfatninger om dette emnet. Mange har stilt spørsmål som antyder at kvinner er annenrangs medlemmer av Kirken. Ingenting kunne vært lenger unna sannheten.

La meg foreslå fem viktige poenger å grunne og tenke klart på med hensyn til dette viktige emnet.

FOTO: KASIASTOCK/SHUTTERSTOCK.COM

1. Faderen og Sønnen ønsker vår opphøyelse.

Vår himmelske Fader skapte både kvinner og menn, som er hans åndedøtre og -sønner. Dette betyr at kjønn er evig. Planen hans er utformet

for å hjelpe alle som velger å følge ham og hans Sønn Jesus Kristus, å oppnå sine mål som arvinger til evig liv.

Vår himmelske Fader og hans Sønn er fullkomne. De er allvitende og forstår alle ting. Videre er deres håp for oss fullkomne. Deres gjerning og herlighet er å se sine barn opphøyet.

Hvis vår endelige opphøyelse er deres viktigste mål og hensikt, og hvis de er allvitende og fullkomne, da forstår de ganske sikkert best hvordan de kan forberede, undervise og lede oss slik at vi har størst sjanse til å kvalifisere oss til opphøyelse. Vår Fader i himmelen vet alt, forutser alt og forstår alt. Hans forstand, hans visdom og hans kjærlighet til oss er fullkommen. Vi kan sikkert være enige i at vår himmelske Fader og hans Sønn vet hvilke muligheter Guds sønner og døtre trenger for best mulig å forberede den menneskelige familie for evig liv.

Hver av oss har anledning til å velge om vi vil tro at Gud er vår Far, at Jesus er Kristus og at de har en plan for å hjelpe oss å vende hjem til seg. Dette krever selvfølgelig tro. Våre vitnesbyrd, vår fred i sinnet og vår trivsel begynner med villighet til å tro at vår Fader i himmelen faktisk vet best.

2. Kirken ledes ved hjelp av prestedømsnøkler.

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er Herrens kirke, og hans kirke blir ledet ved prestedømsmyndighet og prestedømmets nøkler. "Prestedømsnøkler er den myndighet Gud har gitt prestedømsledere til å lede, kontrollere og styre bruken av hans prestedømme på jorden. Bruken av prestedømsmyndighet styres av dem som har disse nøklene (se L&p 65:2; 81:2; 124:123)… [og] har rett til å presidere over og lede Kirken innenfor et myndighetsområde."[1]

De som har prestedømsnøkler, gjør det mulig for alle som arbeider trofast under deres ledelse, å utøve prestedømsmyndighet og ha tilgang til prestedømmets kraft. Alle menn og alle kvinner virker i Kirken under ledelse av dem som har nøkler.[2]

Akkurat som en kvinne ikke kan unnfange et barn uten en mann, så kan ikke en mann fullt ut utøve prestedømmets kraft for å etablere en evig familie uten en kvinne… I et evig perspektiv er både formeringsevne og prestedømskraft delt av mann og hustru.

Jeg vil gjenta noe jeg uttalte på generalkonferansen i april 2013: "I vår himmelske Faders store prestedømsbegavede plan har menn det unike ansvar å forvalte prestedømmet, men de er ikke prestedømmet. Menn og kvinner har forskjellige, men like verdsatte roller. Akkurat som en kvinne ikke kan unnfange et barn uten en mann, så kan ikke en mann fullt ut utøve prestedømmets kraft for å etablere en evig familie uten en kvinne… I et evig perspektiv er både formeringsevne og prestedømskraft delt av mann og hustru."[3]

Hvorfor blir menn – og ikke kvinner – ordinert til embeder i prestedømmet? President Gordon B. Hinckley (1910-2008) forklarte at det var Herren, ikke et menneske, "som bestemte at menn i Hans kirke skulle ha prestedømmet," og som utrustet kvinner med "evner som utfyller denne store og vidunderlige organisasjonen som er Kirken og Guds rike."[4] Herren har ikke åpenbart hvorfor han har organisert sin kirke slik han har.

Denne saken, i likhet med mange andre, kommer kommer an på vår tro. Tror vi at dette er Herrens kirke? Tror vi at han har organisert den i henhold til sine hensikter og sin visdom? Tror vi at hans visdom langt overgår vår egen? Tror vi at han har organisert sin kirke på en måte som ville være til størst mulig velsignelse for alle hans barn, både hans sønner og hans døtre?

Jeg vitner om at disse tingene er sanne. Jeg vitner om at dette er Herrens kirke. Kvinner er helt nødvendige for Kirkens ledelse og arbeid gjennom tjeneste som ledere i Hjelpeforeningen, Unge kvinner og Primær, gjennom tjeneste som lærere, heltidsmisjonærer og tempelarbeidere, og ikke minst i hjemmet, der den viktigste undervisningen i Kirken finner sted.

La oss ikke glemme at omtrent halvparten av all undervisning i Kirken gjøres av søstre. Mye av lederskapet er det våre søstre som står for. Mange tjenestemuligheter og aktiviteter planlegges og ledes av kvinner. Kvinners deltagelse i menighets- og stavsråd og rådsforsamlinger ved Kirkens hovedkvarter gir nødvendig innsikt, visdom og balanse.

I mer enn 20 år har jeg undervist om viktigheten av rådsforsamlinger, herunder den viktige deltagelsen av kvinnelige ledere. Jeg er klar over at noen menn, heriblant noen prestedømsledere, ennå ikke har sett lyset, og fremdeles ikke inkluderer våre kvinnelige ledere i fullt samarbeid i menighets- og stavsråd. Jeg er også klar over at noen menn undertrykker kvinner og i noen sjeldne tilfeller er skyldig i å mishandle kvinner. Dette er avskyelig i Guds øyne. Jeg er sikker på at menn som nedverdiger kvinner på noen måte, vil bli stilt til ansvar overfor Gud for sine handlinger. Enhver prestedømsleder som ikke involverer sine kvinnelige ledere med full respekt og inkludering, hedrer og foredler ikke de nøkler han har mottatt. Hans kraft og innflytelse vil bli svekket inntil han lærer Herrens veier.

Søstre, selv om deres innspill er viktige og velkommen i effektive råd, må dere være forsiktig med å anta en rolle som ikke er deres. De mest vellykkede menighets- og stavsråd er de hvor prestedømslederne stoler på sine kvinnelige ledere og oppmuntrer dem til å bidra til diskusjonene, og hvor kvinnelige ledere fullt ut respekter og støtter de vedtak rådet har gjort under ledelse av prestedømsledere som har nøkler.

3. Menn og kvinner er likeverdige i Guds øyne.

Menn og kvinner er likeverdige i Guds og Kirkens øyne, men det betyr ikke at de er identiske. Menn og kvinners ansvar og guddommelige gaver er forskjellige i beskaffenhet, men ikke i betydning eller innflytelse. Gud ser ikke på noe kjønn som bedre eller viktigere enn det andre. President Hinckley har sagt til kvinner at "vår evige Fader… aldri har ment at dere skal være mindre enn kronen på hans skaperverk."[5]

Noen blir forvirret og klarer ikke å tenke klart når de sammenligner menn og kvinners oppgaver.

Jeg har vært omgitt av kvinner hele mitt liv. Jeg har tre søstre. (Jeg var den eneste gutten.) Jeg har fem døtre, 24 (kvinnelige) barnebarn og 19 (kvinnelige) oldebarn. Og jeg har naturligvis vært velsignet gjennom 63 års

ekteskap med min hustru Barbara. Jeg lærte for lenge siden å høre på henne. Jeg lærte at når hun sa at hun hadde tenkt på noe, eller hadde sterke følelser om en sak knyttet til familien, var det best at jeg fulgte med, fordi hun i nesten hvert eneste tilfelle var inspirert. Jeg vet av erfaring hvordan unge voksne søstre og unge mødre noen ganger føler seg, og noen tviler på sitt egenverd og sin evne til å bidra. Men jeg kan vitne om at når deres tanker og bønner vender seg til himmelen, vil de bli velsignet med styrke og overbevisning om at Faderen og Sønnen forstår deres følelser.

Kvinner kommer til jorden med unike åndelige gaver og tilbøyeligheter. Dette gjelder ikke minst det som angår barn og familier og andres velvære og omsorg.

Menn og kvinner har forskjellige gaver, forskjellige sterke sider og forskjellige synspunkter og tilbøyeligheter. Det er en av de fundamentale grunnene til at vi trenger hverandre. Det trengs en mann og en kvinne for å skape en familie, og det trengs menn og kvinner til å utføre Herrens arbeid. En mann og hustru som samarbeider i rettferdighet, utfyller hverandre. La oss være forsiktige så vi ikke forsøker å tukle med vår himmelske Faders plan og hensikter i vårt liv.

4. Alle Guds barn har tilgang til prestedømsvelsignelser.

Når menn og kvinner drar til templet, blir begge begavet med den samme kraft, som er prestedømmets kraft. Selv om prestedømmets myndighet ledes ved prestedømsnøkler, og prestedømmets nøkler bare innehas av verdige menn, er prestedømmets kraft og velsignelser tilgjengelig for alle Guds barn.

President Joseph Fielding Smith (1876–1972) forklarte: "Prestedømmets velsignelser ikke er begrenset kun til menn. Disse velsignelsene øses også ut… over alle Kirkens trofaste kvinner… Herren tilbyr sine døtre enhver åndelig gave og velsignelse som kan oppnås av hans sønner."[6]

De som har gått ned i dåpens vann og senere mottatt sin begavelse i Herrens hus, er kvalifisert for dyrebare og fantastiske velsignelser. Begavelsen er bokstavelig talt en gave av kraft. Alle som går inn i Herrens hus, forretter prestedømmets ordinanser.

Vår Fader i himmelen er raus med sin kraft. Alle menn og alle kvinner har tilgang til denne kraft for å få hjelp i sitt eget liv. Alle som har inngått hellige pakter med Herren og som overholder disse paktene, er berettiget til å motta personlig åpenbaring, bli velsignet ved englers betjening og ha samfunn med Gud, og motta fylden av evangeliet og til slutt å bli arvinger sammen med Jesus Kristus til alt vår Fader har.

5. Kirken trenger kvinners innspill og tro.

Vi trenger mer av kvinners særegne, innflytelsesrike synspunkter og tro. Vi trenger at de tilegner seg læren og forstår hva vi tror på, slik at de kan bære vitnesbyrd om sannheten i alle ting – enten disse vitnesbyrdene bæres rundt et bål på Unge kvinners leir, på et vitnesbyrdsmøte, i en blogg eller på Facebook. Bare trofaste siste-dagershellige kvinner kan vise verden hvordan Guds kvinner som har inngått pakter, ser ut og hva de tror.

Ingen av oss har råd til å stå og se på mens Guds hensikter blir redusert og skjøvet til side. Jeg oppfordrer spesielt søstre over hele Kirken til å søke himmelens veiledning for å få vite hva de kan gjøre for å la sine innspill i tro og sitt vitnesbyrd bli hørt. Generalautoritetene og de søstre som er funksjonærer på generalplan, kan ikke klare det alene. Heltidsmisjonærene kan ikke klare det alene. Ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene kan ikke klare det alene. Vi må alle forsvare vår Fader i himmelen og hans plan. Vi må alle forsvare vår Frelser og vitne om at han er Kristus, at hans Kirke er gjenopprettet på jorden og at det finnes noe slikt som riktig og galt.

Hvis vi skal ha mot til å si vår mening og forsvare Kirken, må vi først forberede oss ved å studere evangeliets sannheter. Vi må befeste vårt eget vitnesbyrd ved flittig daglig skriftstudium og ved å påberope oss Moronis løfte om at vi kan "vite sannheten i alle ting" (Moroni 10:5) hvis vi søker det gjennom ydmyk bønn og studium.

Ikke bruk tid på å prøve å overhale eller justere Guds plan. Vi har ikke tid til det. Det er meningsløst å prøve å finne ut hvordan vi kan organisere Herrens kirke annerledes. Herren er denne kirkes overhode, og vi følger hans ledelse. Både menn og kvinner trenger sterkere tro og vitnesbyrd om vår Herre Jesu Kristi liv og forsoning og økt kunnskap om hans læresetninger. Vi trenger et klart sinn slik at Den hellige ånd kan lære oss hva vi skal gjøre og hva vi skal si. Vi trenger å tenke klart i denne verden som er full av forvirring og manglende respekt for det som er av Gud.

Søstre, deres innflytelsessfære er unik – en som ikke kan kopieres av menn. Ingen kan forsvare vår Frelser med mer overbevisning eller kraft enn dere – Guds døtre som har en slik indre styrke og overbevisning. Kraften i en omvendt kvinnes røst er grenseløs, og Kirken trenger deres røster nå mer enn noensinne.

Jeg gir dere mitt vitnesbyrd om at vi lever i en tid da vi må stå i sammen – menn og kvinner, unge menn og unge kvinner, gutter og jenter. Vi må stå frem for vår himmelske Faders plan. Vi må forsvare ham. Han blir skjøvet til side. Vi kan ikke stå passivt og se på som medlemmer Kirken, og tillate at det fortsetter å skje uten å være modige nok til å la vår røst bli hørt.

Måtte Gud velsigne oss med mot til å studere evangeliets enkle sannheter og deretter dele dem med andre ved enhver anledning vi får. ■

Fra en tale holdt under en andakt ved Brigham Young University 20. august 2013. Du finner hele teksten på engelsk på speeches.byu.edu.

NOTER

1. *Håndbok 2: Kirkens administrasjon* (2010), 2.1.1.
2. Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 104.
3. M. Russell Ballard, "Dette er min gjerning og min herlighet," *Liahona,* mai 2013, 19.
4. Gordon B. Hinckley, "Kirkens kvinner," *Lys over Norge,* jan. 1997, 69.
5. Gordon B. Hinckley: "Stå sterke mot verdens falskhet," *Lys over Norge,* jan. 1996, 98.
6. Joseph Fielding Smith, "Magnifying Our Callings in the Priesthood," *Improvement Era,* juni 1970, 66.

Selv om prestedømmets myndighet ledes ved prestedømsnøkler, og prestedømmets nøkler bare innehas av verdige menn, er prestedømmets kraft og velsignelser tilgjengelig for alle Guds barn.

NOE BA MEG OM Å STOPPE

En overnattingsleir med alle slags friluftsaktiviteter var planlagt til fredag og lørdag, og jeg gledet meg til å bli med sønnen min. Carl hadde deltidsjobb og måtte jobbe fredag, så jeg foreslo å hente ham fredag kveld etter jobb. Vi planla å parkere ved en bro ovenfor leirplassen og gå ned.

Da vi kom til broen, var det mørkt, med bare et snev av månen og noen få stjerner som skinte på himmelen. Stien til leirplassen var skåret ut av en klippevegg som gikk langs elven. Vi var ca 275 m over elven da vi begynte å gå.

Vi hadde ikke kommet langt på stien da lommelykten begynte å lyse svakere, og stien syntes noen ganger å forsvinne i det dårlige lyset. Plutselig var det noe som ba meg om å stoppe. Jeg stoppet brått, men tok så to skritt frem. Følelsen eller stemmen gjentok så: "Stopp!"

Jeg stoppet igjen. Carl, som var rett bak meg, gikk nesten inn i meg.

"Hva er det som skjer, pappa?" spurte han.

Vi hadde ikke kommet langt på stien da lommelykten begynte å lyse svakere, og stien syntes noen ganger å forsvinne i det dårlige lyset.

Jeg fortalte ham om tilskyndelsen og la til at vi måtte dra hjem og heller komme tilbake neste morgen.

"Pappa, jeg kan se bålet," svarte han. "Det kan ikke være mer enn 1,5 km unna."

Jeg visste at tilskyndelsen hadde kommet fra Den hellige ånd, og insisterte på at vi ikke kunne ta et skritt til. Lommelykten var helt tom for batteri, så vi gikk forsiktig opp stien igjen. Carl var skuffet og sa ikke mye på vei hjem.

Tidlig neste morgen dro vi tilbake til broen og begynte å gå igjen. Carl kunne i det minste delta på lørdagens aktiviteter. Vi skyndte oss av gårde, helt til stien plutselig forsvant! Da gikk det opp for oss. Vi hadde kommet til nøyaktig det stedet der vi hadde stoppet kvelden før.

"Pappa, det er minst 100 meter rett ned til elven," sa Carl. "Vi ville ha blitt drept!"

Klippen gikk loddrett ned under oss og ned til elven. Foran oss var det et nesten 4 meter langt hull i stien etter et uvær nylig.

Carl og jeg klemte hverandre mens tårene rant. Så klatret vi til en annen sti og tok oss frem til leirplassen. Vi kom akkurat i tide til frokost.

Et varselskilt skulle ha vært satt opp på den første stien, men det var ikke gjort. Heldigvis kom et varselskilt til oss fra Den hellige ånd. ■

Ronald D. Colby, Utah, USA

ILLUSTRASJONER: BRADLEY CLARK

SLÅ OPP I MORMONS BOK

Som medlem av Wien Østerrike stavs høyråd besøker jeg en menighet i Wien en gang i måneden. Fordi jeg bor 190 km fra Wien, tar jeg ofte toget for å komme dit.

En søndag etter at jeg hadde kommet hjem fra et besøk i menigheten, oppdaget jeg til min forferdelse at jeg ikke hadde lommeboken min. Jeg var bekymret fordi jeg ikke visste om jeg hadde mistet lommeboken eller om den hadde blitt stjålet. I lommeboken hadde jeg et lite pengebeløp, tempelanbefalingen, et kredittkort og andre viktige kort.

Dagen etter hadde jeg vanskelig for å konsentrere meg på jobben. Om og om igjen tenkte jeg: "Når var siste gang jeg brukte lommeboken? Kan jeg ha lagt den fra meg noe sted?" Jeg ringte politiet, jernbanestasjonen og biskopen i menigheten jeg hadde besøkt. Ingen hadde funnet den. Jeg ba også, og bønnene ble stadig mer inderlige etter hvert som dagen gikk. Jeg sov dårlig den natten.

Under morgenbønnen dagen etter følte jeg en sterk åndelig tilskyndelse om å slå opp i Mormons bok for å finne svaret på problemet mitt. Jeg ignorerte følelsen umiddelbart fordi det ikke fantes noe skriftsted i Mormons bok som hadde noe å gjøre med den bortkomne lommeboken min.

Følelsen presset meg: "Hvorfor tviler du? Tro går forut for miraklet! Bare åpne boken. Det første skriftstedet du leser vil gi deg løsningen på problemet."

Jeg forkastet denne følelsen som ønsketenkning. Men følelsen i mitt hjerte kjempet en hard kamp og vant. Jeg reiste meg, gikk til kontorpulten og tok opp Mormons bok. Hjertet slo raskt av forventning. Jeg bladde ikke en side forover eller bakover. Jeg bare åpnet boken og leste Jakobs bok 3:1: "Se hen til Gud med fast besluttsomhet, og be til ham med overmåte stor tro. Han vil trøste dere i deres plager, og han vil tale deres sak." Jeg ble overveldet og klarte ikke å lese videre.

Herren vil tale min sak! Jeg dro på jobb avslappet og beroliget. Kl 11.00 fikk jeg telefon fra politiet på jernbanestasjonen, som informerte meg om at lommeboken min hadde blitt innlevert. En dag senere fikk jeg lommeboken. Ingenting var tatt.

Herren hadde trøstet meg i mine plager. Han hadde talt min sak. Gjennom Mormons bok hadde min himmelske Fader besvart mine bønner på en direkte og personlig måte. Jeg har alltid elsket Mormons bok, og etter denne opplevelsen har den blitt enda mer verdifull for meg. ■

Eduard Mayer, Øvre Østerrike, Østerrike

Under morgenbønnen følte jeg en sterk åndelig tilskyndelse om å slå opp i Mormons bok for å finne løsningen på problemet mitt.

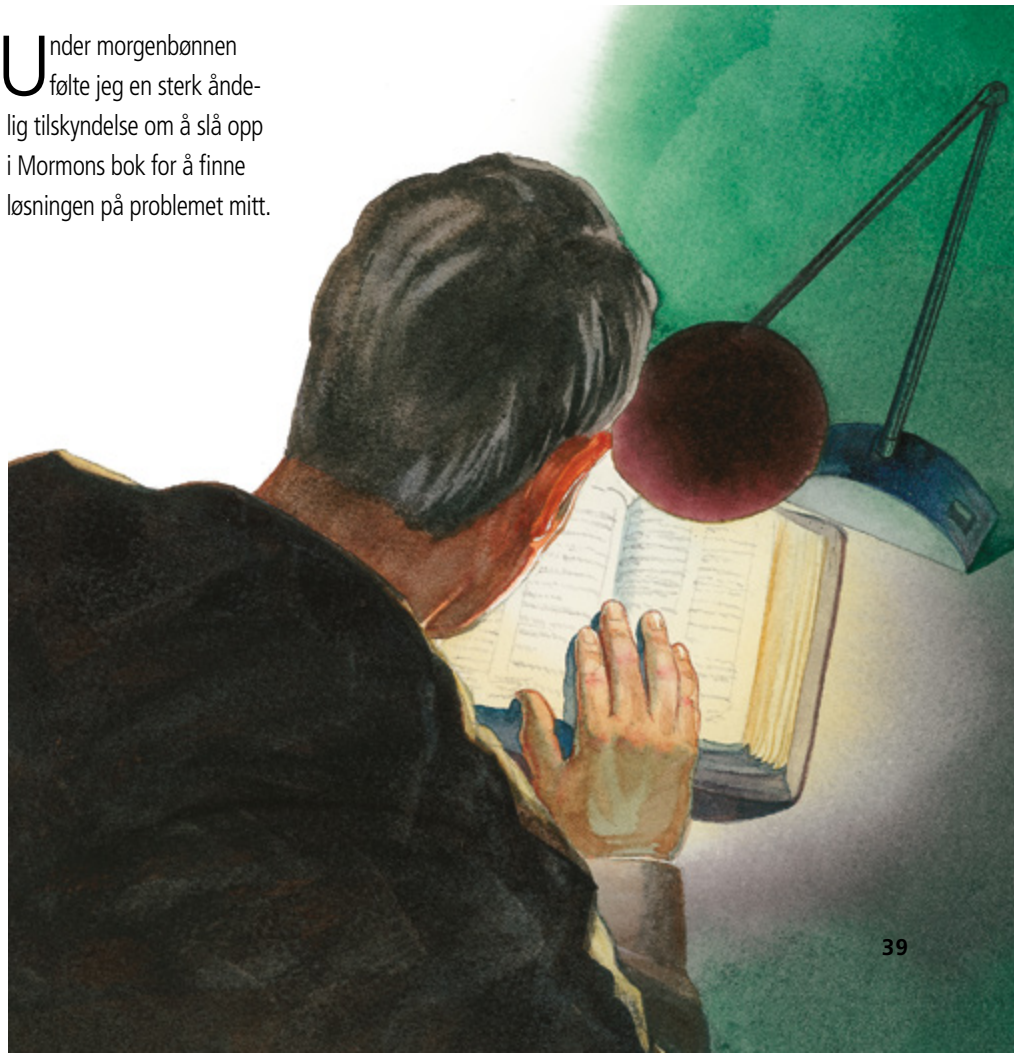

DERFOR ELSKER JEG MORMONS BOK

For nesten 30 år siden kjørte jeg til Utah for første gang. Jeg hadde levd et svært ukristelig liv, men ønsket å forandre meg. Jeg visste bare ikke hvordan.

Om kvelden på min andre dag i Utah stoppet jeg ved et motell i en liten by sør i Utah. Da damen på kontoret ga meg en romnøkkel, spurte jeg om hun var siste-dagershellig. Hun svarte muntert: "Ja, det er jeg." Strålende la hun til: "Har du lest den fantastiske boken vår, Mormons bok?" Både overrasket og interessert fortalte jeg henne at det hadde jeg ikke.

"Det ligger et eksemplar på rommet ditt," fortsatte hun. "Det er ingenting spennende for deg her i byen, så du kan like gjerne bli kjent med denne fantastiske boken."

Jeg takket henne og bar bagasjen til rommet. Da jeg kom inn, så jeg en rødbrun pocketbok med tittelen Mormons bok på nattbordet.

Jeg åpnet boken på slump nær midten og leste noen få vers, men ble fullstendig tom i hodet. Jeg forsto ingenting. Skuffet la jeg fra meg boken og gikk ut fra rommet med en følelse av tomhet. Jeg kjørte rundt til jeg fant en bar – et mørkt og stygt sted. Jeg gikk inn og følte meg umiddelbart ulykkelig, ensom og håpløs. Jeg sto der i noen minutter, for så å snu meg og gå ut, fast bestemt på aldri igjen å kaste bort et øyeblikk av livet mitt i en bar.

Oppkvikket gikk jeg tilbake til motellrommet og tok opp Mormons bok. Jeg knelte for Herren, som jeg visste lite om, og bønnfalt ham om å ha barmhjertighet med meg. Jeg ba ham om tilgivelse for rotet jeg hadde skapt i livet mitt, og om å hjelpe meg å forstå det jeg leste i Mormons bok, om å få vite om Joseph Smith var en sann profet og om mormonkirken var noe for meg.

Jeg åpnet boken ærbødig og leste det første verset jeg så: "Jeg fryder meg over klarhet, jeg fryder meg over sannhet, jeg fryder meg i min Jesus, for han har forløst min sjel fra helvete" (2 Nephi 33:6). Mitt hjerte brant og tårene rant. Ordene skilte seg ut med et fantastisk lys av håp – et lys fra Jesus Kristus som inviterte meg til å komme til ham.

Jeg gråt og knelte igjen i bønn og bønnfalt Herren om å lede an. Så åpnet jeg boken igjen og begynte å lese første kapittel av 1 Nephi. Jeg ble fylt med ærefrykt over den uovertrufne kraften, renheten og sannheten i Nephis ord og vitnesbyrd. Jeg leste til to om natten, og Herren åpnet min forståelse mens jeg leste.

Seks måneder senere ble jeg døpt som medlem av denne fantastiske, sanne Kirken. Jeg vet at Herren velsignet meg med å finne og lese Mormons bok – boken som fastslo min tro og mitt vitnesbyrd om Jesus Kristus. ■

Steve Rahawi, California, USA

På motellrommet så jeg en rødbrun pocketbok med tittelen Mormons bok.

OPPDRAR JEG BARN ELLER BLOMSTER?

Da barna var små, flyttet vi inn i et lite hus med en vakker hage. På hver side av inngangsdøren var det to tomme blomsterbed, og selv om min erfaring med hagearbeid var begrenset, gledet jeg meg til å plante blomster der. Jeg kjøpte en bok om hagearbeid og bestilte kataloger om planter og frø, og studerte dem nøye.

I månedene som fulgte planla jeg hagen, bearbeidet jorden og plantet mer enn 200 løker. Jeg visste at det ville ta noen måneder før jeg ville se resultater, men jeg sjekket likevel hagen ofte for å se om noe vokste. Tidlig på våren begynte blomstene mine å blomstre, først de små, lilla irisene og deretter påskeliljene. Midt på våren var blomsterkassene fylt med en prektig fremvisning av tulipaner. Jeg elsket hagen, og jeg satt ofte på trappen bare for å se på blomstene.

En ettermiddag hadde vår fire år gamle datter Emily en venninne på besøk for å leke. Like før venninnens mor kom for å hente henne, strevde jentene seg inn gjennom kjøkkendøren med armene fulle av tulipaner. "Se hva vi har til deg," sa de lykkelig. De hadde plukket nesten hver eneste blomst.

Tulipaner blomstrer bare én gang i året. Jeg ble sønderknust – alt det arbeidet, all den ventingen. Vi fylte vasene mine med blomster og sendte resten hjem med Emilys venninne. Senere, da jeg klaget min nød til mor angående katastrofen, sa hun: "Vel, det er bra du oppfostrer barn og ikke blomster."

Jeg innså at jeg måtte forandre perspektiv. Jeg husket Primær-sangen jeg hadde sunget sammen med jentene mine om å plukke blomster:

Å, mor, hvor hver blomst kan meg minne om deg.
Hver blomst skal fortelle hvor høyt jeg deg elsker.[1]

Jeg så den ødelagte hagen, men to fire år gamle jenter så et tegn på kjærlighet.

Å plante en blomsterhage hadde krevd tålmodighet, og å ta et skritt tilbake og se på denne hendelsen gjennom mitt barns øyne krevde enda mer tålmodighet. Men å lære tålmodighet som mor hjelper meg å komme nærmere Herren. ■

Paula Schulte, Missouri, USA

NOTE

1. "Så ofte jeg vandrer," *Barnas sangbok,* 109.

Jentene strevde seg inn gjennom kjøkkendøren med armene fulle av tulipaner. "Se hva vi har til deg," sa de lykkelig.

SØSTRE I PAKTEN

Som Jesu Kristi disipler har vi alle søstre som elsker og støtter oss – uansett familiesituasjon.

Av Emmaline R. Wilson

På min første søndag som student i Paris, Frankrike undret jeg meg over mangfoldet i min nye menighet. Hun som ledet Hjelpeforeningen, var en vakker kvinne fra Øst-Europa. Noen søstre fra Vest-Afrika var så vennlige å låne meg salmeboken sin. En asiatisk kvinne som møysommelig hadde oversatt leksjonen sin til fransk, ledet en av de mest dyptfølte leksjonene jeg noensinne hadde hørt. Selv om jeg var en ung amerikaner som bodde 8000 km fra hjembyen min, følte jeg meg hjemme blant Kirkens gode kvinner. Vi kom fra Frankrike, Kambodsja, Elfenbenskysten, Ukraina og USA – men forskjeller i alder og kultur spilte ingen rolle. En ånd av søsterfellesskap forente oss.

I løpet av mine tidlige studentår, innså jeg for første gang hvilket fantastisk nettverk av søstre jeg hadde tilhørt hele mitt liv. Jeg vokste opp uten biologiske søstre, så noen ganger følte jeg meg ikke i stand til å danne et klart bilde av hva søsterfellesskap innebar. Selv om jeg er dypt takknemlig for mine fantastiske foreldre og brødre, lengtet jeg etter søstre som jeg kunne snakke, le og oppleve livet sammen med. I stedet har jeg lært å sette min lit til søstrene jeg har funnet på grunn av "enhet i tro" (Efeserne 4:13). Mange erfaringer har lært meg at jeg kan stole på disse trofaste kvinner fordi på grunn av Jesu Kristi evangelium, *har* jeg søstre!

Verden lærer oss at forskjeller i familie, generasjon, kultur eller personlighet skyver oss fra hverandre. I virkeligheten er søstre forenet gjennom kjærlighet, tjeneste og vår guddommelige arv som barn av vår himmelske Fader. Dette fellesskapet hjelper oss å oppfylle våre dåpspakter. Vi har blitt lovet å "komme inn i Guds hjord og kalles hans folk [hvis vi] er villige til å bære hverandres byrder, så de kan være lette,

ja, og er villige til å sørge med dem som sørger, ja, og trøste dem som trenger trøst, og stå som Guds vitner til alle tider og i alle ting og på alle steder dere måtte være" (Mosiah 18:8-9).

Kom inn i Guds hjord

Søstre hjelper hverandre å holde disse dåpspaktene på mange måter. Ting Chang fra Taiwan "[kom] inn i Guds hjord" mens hun gikk på ungdomsskolen. Fordi familien var i en vanskelig økonomisk situasjon, sto Ting over lunsjen for å spare på familiens utgifter, helt til Jina, en klassekamerat, la merke til det. Jinas mor begynte å tilberede ekstra mat hver dag til lunsj for å dele med Ting. Snart inviterte Jina venninnen med til kirken. Jinas

FOTO AV KVINNER I KONGO: HOWARD COLLETT

mor hadde nylig sluttet seg til Kirken, og Jina ble undervist av misjonærene. For Ting gjorde det kjærlige eksemplet disse kvinnene viste, sterkt inntrykk, og hun begynte også å møte misjonærene.

Sammen leste Ting og Jina skriftsteder og førte dagbok over sine hellige opplevelser. Deres søsterfellesskap ble enda sterkere da begge de unge kvinnene ble døpt på samme dag. I dag er begge på heltidsmisjon for å spre gleden ved Jesu Kristi evangelium. Jina, hennes mor og Ting har blitt søstre ved å etterleve Herrens normer og ved å bære hans navn.

Bær hverandres byrder

Kjærlig tjeneste er et annet kjennetegn på sant søsterfellesskap. Barmhjertighetstjeneste og besøkende lærerinners virksomhet er Kirkens redskaper til å utføre denne tjenesten. Jacqueline Soares Ribeiro Lima fra Brasil fortalte hvordan to besøkende lærerinner var til velsignelse for henne og familien etter at hun ble diagnostisert med bipolar lidelse, og følte at hun ikke klarte å gå i kirken regelmessig: "Min mann Vladimir gjorde alt han kunne for å hjelpe meg gjennom den verste fasen av sykdommen. Han opplevde de verste øyeblikkene alene – helt

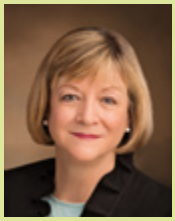

"Vi gleder oss over våre mange forskjellige oppgaver som kvinner i Kirken. Selv om vi på mange måter er forskjellige og unike, vet vi også at vi alle er døtre av den samme himmelske Fader, noe som gjør oss til søstre. Vi er forenet for å bygge Guds rike og i de pakter vi har inngått."

Bonnie L. Oscarson, Unge kvinners generalpresident, "Søsterfellesskap: Å, som vi trenger hverandre," *Liahona*, mai 2014, s 119.

til to fantastiske kvinner ble kalt som mine besøkende lærerinner."

Disse to kvinnene, Rita og Fatima, viste sin kjærlighet ved å lære mer om lidelsen og støtte Jacquelines familie. Hun følte stadig deres sanne interesse for henne. Deres tjeneste omfattet å arrangere et lite selskap for Jacqueline og sy en kjole til datteren. Til syvende og sist hjalp Rita og Fatimas dyptfølte omtanke Jacqueline åndelig, og hun gjenopptok vanlig deltagelse i kirken, løftet av deres styrke.

Enten våre søstres byrder er fysiske, følelsesmessige eller åndelige, er det fantastisk når vi strekker oss ut i kjærlighet til den slitne unge moren, den sjenerte nye bikubepiken, den ensomme eldre kvinnen, den overanstrengte Hjelpeforenings-presidenten. Kvinner i pakten "finner glede i tjeneste og gode gjerninger"[1], og derfor oppsøker og løfter de søstre som er trette og slitne.

Sørg med dem som sørger

Kvinner med tro følger Frelserens eksempel når de strekker seg ut i ømhet. Det finnes kanskje ikke noe bedre eksempel i Skriftene på uselvisk kjærlighet enn Naomi fra Betlehem og hennes svigerdatter Rut fra Moab. Ruth valgte å tjene sin svigermor etter at Naomis mann og sønner var døde. I sorg besluttet Naomi å vende tilbake til sitt eget land. Selv om disse kvinnene kom fra ulik kulturell og religiøs bakgrunn, ble de venner da de støttet hverandre i rettskaffen livsførsel og jobbet seg gjennom prøvelser sammen.

Ruts eksempel og tjeneste var så dyptgripende at Naomis fortvilelse vendte seg til glede over at hun var så heldig å ha denne fantastiske svigerdatteren og søsteren i evangeliet. Båndet mellom dem var så sterkt at andre kvinner som så deres gjensidige kjærlighet, bemerket: "Lovet være Herren, som [har gitt deg] din svigerdatter, som har deg kjær… som er mer for deg enn sju sønner" (Rut 4:14-15).

Trøst dem som trenger trøst

En lapp fra en søster i menigheten trøstet Raihau Gariki fra Tahiti, som ble kalt som lærer i Hjelpeforeningen bare én måned etter at hun fylte 18 år. Hun var nervøs for å skulle undervise "mødre og bestemødre, kvinner som allerede visste så mye, hadde hatt mange prøvelser og opplevd mye." Etter hennes første leksjon fikk hun "en lapp full av kjærlighet" fra en kvinne i klassen. Denne lappen styrket selvtilliten hennes, og hun limte den inn i dagboken for å hjelpe henne gjennom vanskelige tider.

Søstre i evangeliet støtter og oppholder hverandre gjennom vanskeligheter. J. Scott Featherstone, en stavspresident i Utah, forteller at han ble med sin hustru for å besøke en kvinne i deres stav hvis mann nettopp

Kvinner i pakten "finner glede i tjeneste og gode gjerninger" og derfor oppsøker og løfter de søstre som er trette og slitne.

hadde gått bort. "Min hustru bare holdt henne, gråt sammen med henne og trøstet henne til hun følte seg elsket." Noen ganger er søsterfellesskap så enkelt som det.

Stå som Guds vitner

Det gir stor kraft når kvinner i alle aldre forener seg om å "stå frem for sannhet og rettferdighet".[2] Vårt søsterfellesskap i Jesu Kristi evangelium kan styrke oss, uavhengig av situasjonene vi står overfor i en stadig mer ugudelig verden. Selv de aller yngste kan stå som vitner: Jessica Vosaniyaqona fra California, USA ble undervist i evangeliet av de seks år gamle jentene i Primær-klassene hennes, som minnet henne på og vitnet for henne om viktigheten av familier.

Eldre søstre er også viktige eksempler. Kimm Frost fra Utah husker mange kvinner som har påvirket henne til å holde seg sterk i evangeliet, heriblant Ursula Squires. Kimm bemerket: "Søster Squires ble min besøkende lærerinner-ledsager da hun var godt oppe i 90-årene. Hun hverken så eller hørte godt, men hun viet seg fullt og helt til evangeliet. Hun utelot aldri å gå i kirken, og utførte trofast sine besøk som besøkende lærerinne… Hun var en inspirasjonskilde for meg." Enten ved eksempel eller ved å bære vitnesbyrd, kan søstre bli forenet som Mesterens disipler.

Søstre i Guds kirke

Jeg har virkelig funnet søstre når jeg har sett kvinner "stå som Guds vitner til alle tider og i alle ting og på alle steder" (Mosiah 18:9). Jeg fikk anledning til å reise på heltidsmisjon. Da jeg ble kalt til Utah Salt Lake City Temple Square misjon – Kirkens eneste rene kvinnelige misjon – innrømmer jeg at jeg var nervøs for å være omgitt av så mange kvinner. Men det var ingenting å bekymre seg for. Mitt vitnesbyrd om søsterfellesskap vokste eksponentielt etterhvert som jeg samarbeidet med utallige kvinner som alle vitnet om Frelseren i sine daglige handlinger.

På min første julaften på misjonsmarken samlet misjonspresidenten alle søstrene for å se på en oppbyggende film. På ett tidspunkt viste filmen to søstre som hjalp hverandre å overvinne skremmende omstendigheter. Jeg ble rørt av deres samhold. Mens jeg så på filmen og så på alle de strålende misjonærsøstrene, vitnet Ånden sterkt for meg at søsterfellesskap er et evig bånd foreskrevet av vår himmelske Fader, og jeg var også en del av det. For en fantastisk sannhet: Vi er aldri alene, for Herren har gitt oss alle søstre. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA

NOTER

1. "Hjelpeforeningens erklæring," *Den siste-dagers-hellige kvinne: Grunnleggende håndbok for kvinner* (2000), xi.
2. *Unge kvinner – personlig fremgang* (hefte, 2009), 2.

Sammensmelting av kulturer i Toronto

Hvordan er det å være en trofast ung voksen i Ontario i Canada? En ung voksen forteller om sin kultur og sin tro.

Av Katherine Nelson

Kensington Market ligger i hjertet av Toronto i Canada, og tilbyr en bit av verdens mangfold. De smale gatene er fulle av markedsboder, butikker og restauranter med mat fra en rekke kulturer – salvadoransk, meksikansk, peruansk og fransk, for å nevne noen. På ethvert hjørne kan du finne kurver med fargerike frukter og grønnsaker, bord med varmt, flakete bakverk og de pulserende mønstrene av ulike kulturers tradisjonelle klær.

Torontos lappeteppe av kulturer består av innvandrere, innfødte, flyktninger og studenter. Jonathan Porter, en 25-år gammel ung voksen som bor i Toronto, sier: "Å utføre tjeneste ved siden av medlemmer fra så mange forskjellige bakgrunner i menigheten hjelper meg å se forskjellen mellom kulturene rundt meg – herunder min egen kanadiske kultur – og evangeliets kultur. Det er fint å se at hver kultur slutter seg til dyder som evangeliet lærer oss. Det gir kommunikasjon basert på Den hellige ånd, som hjelper folk å forstå hverandre og se mer enn sin egen kultur."

Jonathan har sett evangeliets innflytelse i lederroller også: "Selv om ledere ofte har forskjellig lederstil basert på sin kultur, spiller det ingen rolle. De er alle kalt av Gud ved åpenbaring gjennom prestedømsmyndighet, og de blir velsignet."

For Jonathan tilbyr Institutt noe han verdsetter høyt: "Under min oppvekst i Toronto hadde jeg ikke mange jevnaldrende medlemmer av Kirken, så jeg føler meg trygg og velkommen på Institutt. Vi står sammen om vår kjærlighet til evangeliet. Andre legger merke til hvordan vi lever, ser våre normer og forstår at vi er unike."

Jonathans erfaringer har lært ham betydningen av nestekjærlighet, "Kristi rene kjærlighet" (Moroni 7:47). "De unge voksne på Institutt er så forskjellige at det ikke alltid faller seg naturlig å være glad i hverandre," sier han. "Jeg har lært at nestekjærlighet betyr å tjene andre, selv på små måter, og elske dem uansett hvor de kommer fra."

Denne kjærligheten og dette mangfoldet er til velsignelse for misjonærarbeidet. "Så mange her er første- eller andregenerasjons-konvertitter. Noen ganger slutter folk seg til i Kirken her og vender tilbake til sitt eget land, deler evangeliet med sin familie og styrker sin kultur. For meg er dette Kirkens arv i Toronto." ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

FOTO: KEVAN ASHORITH

Hva er unikt med maten i Toronto?

Det er lett å finne mange forskjellige karri-retter, afrikansk og meksikansk mat. Det er et stort jamaicansk samfunn, så noe av det jeg liker aller best, er roti, ris og erter og geit i karri.

Hva gjør du på fritiden?

Jeg elsker å lære språk, og jeg får øvd meg på dem sammen med vennene mine. Jeg snakker fem språk komfortabelt: Engelsk, fransk, haitisk kreolsk, portugisisk og setswana.

Hvordan er det med stevnemøter i Toronto?

Ettersom mange unge i Toronto er andregenerasjons innvandrere, får jeg møte foreldrene når jeg henter partneren min. De er ofte flinke til å holde på kulturen sin og deler sine tradisjonelle matretter med meg. Det er morsomt.

KIRKEN I CANADA

187 982 siste-dagers-hellige
327 menigheter
150 grener
7 misjoner
8 templer

TALL OM CANADA

34 568 211 innbyggere
44 nasjonalparker og reservater
50 prosent av verdens isbjørner befinner seg i Canada

FAKTA OM CANADA

Hovedstad: Ottawa
Språk: Engelsk og fransk

FORBEREDELSE *til* LIVETS MULIGHETER

Ønsker du en storartet fremtid? Skaff deg utdannelse!

Når leksene dine begynner å hope seg opp og du lurer på om all innsatsen er verdt det, kan du tenke på disse rådene fra Det første presidentskap. Deres visdomsord kan hjelpe deg å komme gjennom neste bunke notater med litt ekstra motivasjon.

Ettersom utdannelse har en enorm innvirkning på din fremtid og er "en viktig del av vår himmelske Faders plan for å hjelpe deg å bli Ham mer lik" (*Til styrke for ungdom* [2011], 9), vil du oppdage at det er verdt enhver anstrengelse.

President Thomas S. Monson

UNDERVISNING FRA HIMMELEN

"Noe av det du lærer i livet, lærer du av dine foreldre, mens du lærer andre ting på skolen og i kirken. Men det finnes bestemte tider når du vet at vår himmelske Fader er den som underviser, og du er hans elev."

"Den som hedrer Gud, blir hedret av Gud," *Lys over Norge*, jan. 1996, 49.

LIVETS HAV

"På livets hav blir den stolte ydmyket, skulkeren blir avslørt og lederen gjør seg gjeldende. For å seile trygt og nå deres ønskede havn, må dere ha kartene for hånden – og de må være oppdaterte. Dere trenger å lære av andres erfaring, stå fast på prinsipper, utvide deres interesser, være forståelsesfulle når det gjelder andres rettigheter til å seile på det samme havet, og dere må være pålitelige i utførelsen av deres plikter.

Deres innsats på skolen vil i betydelig grad påvirke deres muligheter når dere forlater skolen. Samtidig som dere strever for å oppnå et høyest mulig karaktersnitt, må dere huske hvor viktig det er virkelig å lære å tenke."

"Great Expectations" (andakt ved Brigham Young University, 11. jan. 2009), 4; speeches.byu.edu.

BAKGRUNN: HEMERA/THINKSTOCK; BANNER: KELLY-ANNE LEYMAN/STOCK/THINKSTOCK

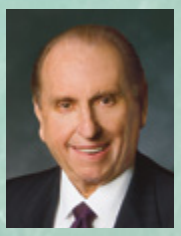

President
Thomas S. Monson

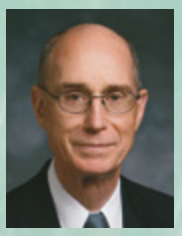

President Henry B. Eyring
Førsterådgiver i
Det første presidentskap

President Dieter F. Uchtdorf
Annenrådgiver i
Det første presidentskap

FORBEREDELSE KOMMER FORUT FOR PRESTASJON

"Forberedelse til livets muligheter og ansvar har aldri vært mer avgjørende. Vi lever i en omskiftende verden. Intens konkurranse er en del av livet. Rollen som ektemann, far, bestefar, forsørger og beskytter er vesentlig forskjellig fra hva den var for en generasjon siden. Forberedelse er ikke et spørsmål om *muligens* eller *kanskje*. Det er obligatorisk. Den gamle frasen "uvitenhet er lykke" er for alltid borte. Forberedelse kommer forut for prestasjon."

"Plikten kaller," *Lys over Norge*, juli 1996, 45.

President Henry B. Eyring

EN LÆREVILLIG INNSTILLING

"Ettersom du er et barn av Gud, er det din bestemmelse å bli som ham, hvis du jobber hardt nok og er trofast. Det betyr at det ikke finnes noe som er sant som du ikke kan lære, fordi han kjenner all sannhet.

De fleste slutter å lære på grunn av frykt. De er redde for at de ikke kan lære. Du trenger aldri ha den frykten hvis du er trofast. Din formelle skolegang kan bli avbrutt av en eller annen grunn, men jeg vil du skal vite med absolutt sikkerhet at du kan lære hva enn Gud vil at du skal lære. Gode elever tror på det. De har den holdningen at de kan lære."

"Do What They Think You Can't Do," *New Era*, okt. 1989, 6.

HERREN KJENNER DEG

"Ditt liv blir nøye overvåket, og det samme blir mitt. Herren vet både hva han trenger at du gjør og hva du vil trenge å kunne for å gjøre det. Du kan med sikkerhet vite at han har forberedt muligheter til at du kan lære. Du vil ikke alltid se disse mulighetene, slik heller ikke jeg gjorde. Men når du setter de åndelige ting først i livet, vil du bli velsignet og føle deg styrt i retning av en viss lærdom, og du vil bli motivert til å arbeide hardere."

"Real-Life Education," *New Era*, april 2009, 6.

President Dieter F. Uchtdorf

BEFALT Å LÆRE

"For medlemmer av Kirken er ikke utdannelse bare en god idé – det er en befaling. Vi skal lære 'om det som er både i himmelen og på jorden, og under jorden; om det som har vært og som er, det som snarlig skal skje; det som er hjemme og det som er ute i verden' [se L&p 88:79-80]."

"To prinsipper for enhver økonomi," *Liahona*, nov. 2009, 58.

TÅLMODIG UTHOLDENHET

"Da jeg var 10 år gammel, ble familien min flyktninger i et nytt land. Jeg hadde bestandig vært flink på skolen – helt til vi kom til Vest-Tyskland...

Ettersom så mye av pensumet var nytt og fremmed for meg, ble jeg hengende etter. For første gang i livet begynte jeg å lure på om jeg ikke var gløgg nok til å gå på skole.

Heldigvis hadde jeg en lærer som lærte meg å være tålmodig. Han lærte meg at jevnt og trutt arbeid – tålmodig utholdenhet – ville hjelpe meg å lære.

Med tiden gikk de vanskelige fagene lettere – til og med engelsk. Langsomt begynte jeg å innse at hvis jeg anstrengte meg konsekvent, kunne jeg lære. Det gikk ikke raskt, men med tålmodighet gikk det." ■

"Fortsett i tålmodighet," *Liahona*, mai 2010, 57.

HVORDAN VIRKELIG LÆRE

Skaff deg utdannelse istedenfor bare å komme deg gjennom skolen.

ILLUSTRASJONER: ALEX WESTGATE

"For mye av hva som helst kan skape ubalanse. På samme tid kan også for lite av det som er viktig, ha samme virkning."

—Eldste M. Russell Ballard

Av David A. Edwards
Kirkens tidsskrifter

"Skaff deg en god utdannelse." Det er kanskje det mest utbredte rådet til tenåringer.

Men selv blant dem som følger dette rådet, synes noen å få mye mer ut av utdannelsen enn andre – og vi snakker ikke bare om karakterer eller grader eller stillinger. Hva er så forskjellen mellom dem som virkelig "blir utdannet" og dem som bare "fullfører skolen"?

Det har mindre å gjøre med naturlige evner enn med bestemte prioriteringer, holdninger og ferdigheter, slik som følgende.

Prioriteringer

1. Søk åndelig lærdom. For å sikre den største fremgang, bør du følge rådene fra president Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap:

"Vår førsteprioritet bør være åndelig lærdom…

Det å sette åndelig lærdom først fratar oss ikke ansvaret for å lære verdslige ting. Tvert imot gir det vår verdslige lærdom mening og motiverer oss til å arbeide enda hardere for å skaffe oss den.

For å ha åndelig læring på sin rette plass, vil vi måtte ta noen tøffe valg med hensyn til hvordan vi bruker tiden. Vi skulle imidlertid aldri bevisst velge å sette det åndelige i annen rekke. Aldri. Det vil føre til tragedie."[1]

2. Søk balanse. Balanse betyr å være helt bevisst på dine prioriteringer. Å gjøre balanse i seg selv til en prioritet kan hjelpe deg å holde ting i riktig perspektiv. Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum har sagt: "Husk at for mye av hva som helst kan skape ubalanse. På samme tid kan også for lite av det som er viktig, ha samme virkning."[2]

3. Få nok søvn. Det kan virke som en liten ting, men det å få nok søvn utgjør en stor forskjell – og det er i alle fall bedre enn å måtte finne på måter å holde seg våken på i klassen. Studie etter studie bekrefter viktigheten av tilstrekkelig søvn for å lære, men mange ofrer det til fordel for forskjellige andre ting (ofte underholdning). Sørg for at det står på listen over prioriteringer. (Men ikke overdriv, se nummer 2 ovenfor og Lære og pakter 88:124.)

Holdninger

1. Du er ansvarlig for utdannelsen din (også det du mislykkes med). Vet du om tenåringer som fortsatt er avhengige av foreldrenes hjelp med alle lekser og skoleprosjekter? Eller som forklarer dårlige karakterer ved å si: "Læreren liker meg bare ikke"? eller ved å skylde på andre omstendigheter? Ta ansvar for din utdannelse. Du vil bli overrasket over hva du faktisk lærer og hvor mye lykkeligere du blir.

2. Karakterer er ikke det samme som lærdom. Ikke forveksle symbolet (en karakter) med det som det er ment å representere (læring og innsats). Selv om karakterene er en viktig vurdering, må du huske at kunnskapen og ferdighetene du tilegner deg, er viktigere enn enhver karakter, enten den er god eller dårlig. Med denne holdningen vil du oftere være fornøyd med karakterene dine.

3. Ditt egenverd skulle ikke være knyttet til ytre ting som utmerkelser, karakterer og grader. Hvis du forstår ditt iboende egenverd som et barn av vår himmelske Fader, vil du kunne være lykkelig uavhengig av om det følger ytre belønninger med dine prestasjoner. Prøv å gjøre det bra og

Les for moro skyld. Hver dag skulle du lese noe bra: bøker, blader, nettsteder, hva som helst som er informativt eller inspirerende.

nå dine utdannelsesmål, men ikke la belønningen definere deg.

4. Å arbeide hardt er viktigere enn å "være smart". Selv om du tror dine naturlige evner gjør skolen lettere for deg enn for andre, skulle du se på din fremgang som et resultat av hardt arbeid snarere enn en eller annen gave du ble født med. Og hvis ting ikke kommer lett til deg, må du ikke gi opp – arbeid vil utligne forskjellen. Denne holdningen vil gavne deg på alle områder av livet, spesielt når du er ferdig med utdannelsen og kommer ut i arbeidslivet. Det finnes ingen snarveier til virkelig lærdom – du kan ikke jukse deg gjennom livet.

5. Du vet mye allerede, men du vet ikke alt. Se sammenhenger mellom alle de forskjellige tingene du lærer. Men møt ikke en situasjon i den tro at du allerede vet alt, for det gjør ingen. Denne holdningen er et hinder for læring.

6. Lærdom er belønning i seg selv. Mange snakker om utdannelse som et middel for å nå et mål – en måte å komme videre i livet på, få en god jobb og så videre. Selv om det kan være sant, er det også sant at du vil bli lykkeligere og lære mer hvis du ser på læring som et mål i seg selv. Ikke vær den som bare spør: "Vil dette komme på prøven?" eller "Når kommer vi til å få bruk for dette?"

7. Ikke vær redd for utfordringer bare fordi det er en mulighet for å mislykkes. Jo mer villig du er til å gjøre vanskelige ting nå, jo mer beredt vil du være til å møte det som kommer senere. De som for eksempel velger alle sine fag utelukkende basert på om de er lette, lurer seg selv, og kan begrave sine talenter.

8. Vær nysgjerrig. Du vil lære mye mer hvis du er nysgjerrig og stiller spørsmål. Når du er interessert i ting, gjør det deg også til en mer interessant person. Husk at læring skjer hele tiden, overalt, ikke bare på skolen.

9. Du kan klare det. Det er forskjell på *vanskelig* og *umulig*. Din vei til læring kan være vanskelig, men du kan klare det. Å lære er en av de tingene du er her på jorden for å gjøre.

Ferdigheter

1. Finn ut hva du liker. Lik det du lærer. Se etter ting som virkelig begeistrer og interesserer deg, og lær mer om dem. Men lær også å se verdien i alt du lærer.

2. Les for moro skyld. Hver dag skulle du lese noe bra: bøker, blader, nettsteder, hva som helst som er informativt eller inspirerende. De som leser godt materiale, gjør det generelt bedre på skolen og lever et rikere liv.

3. Vær oppmerksom på hvordan du håndterer stress. Å være klar over dine stresspunkter og kjenne de metoder for stressreduksjon som fungerer best for deg, er verdifulle livsferdigheter.

4. Be om hjelp når du trenger det – og spør folk som faktisk kan hjelpe. Tro det eller ei, men det å be om hjelp er en ferdighet. Å erkjenne at du står fast og få god hjelp før det er for sent, kan utgjøre hele forskjellen.

5. Bruk tiden godt. Tidsstyring betyr å sørge for at det du *sier* er dine prioriteringer, faktisk *er* dine prioriteringer. Finn et system som passer for deg og som hjelper deg å nå dine mål. ■

NOTER

1. Henry B. Eyring, "Real-Life Education," *New Era,* april 2009, 5.
2. M. Russell Ballard, "Hold livet i balanse," *Liahona,* sept. 2012, 50.

LA DEG RIVE MED

"Søk visdoms ord fra de beste bøker, søk lærdom ved studium og også ved tro"
(Lære og pakter 88:118).

FOTOILLUSTRASJON: DAVID STOKER

SØNDAGSLEKSJONER

Denne månedens tema:
Bud

Når vennene dine vil VITE HVORFOR

Jo bedre du forstår andre, jo bedre kan du hjelpe dem å forstå dine normer.

Av Richard M. Romney
Kirkens tidsskrifter

Som 17-åring i Arizona måtte Kathy R. ofte forklare for slektninger visse ting som hun som siste-dagers-hellig gjorde – eller ikke gjorde.

"Jeg snakket med min tante en gang," sier Kathy. "Hun sa: 'Din kirke lar deg ikke røyke eller drikke, ikke sant?' Jeg fortalte henne at Kirken lærer at drikking og røyking ikke er bra, men at vår himmelske Fader gir meg frihet til å velge, og når jeg vet det jeg vet, *velger* jeg å ikke røyke eller drikke."

Kathy forteller at i hennes tilfelle var dette et bedre svar enn å si: "Røyking og drikking er imot mine normer," men noen ganger kan det være et helt passende svar.

"Min tante tror at kirkene tvinger folk til å være lydige, så da jeg forklarte at vi har handlefrihet, ble hun virkelig interessert i hva jeg hadde å si," sier Kathy. "Da jeg forklarte at jeg hadde satt meg som mål å ikke røyke eller drikke, var hun villig til å støtte meg."

Gjør omsorg til en del av det å dele

Slik Kathys erfaring viser, kan det bli lettere for deg å forklare Kirkens normer for andre hvis du begynner med å tenke etter hva du vet om personene du snakker med. Hva er grunnen til at de stiller spørsmål? Er de bare nysgjerrige på hva du tror på? Stiller de direkte spørsmål, og ønsker de et åpenhjertig svar, eller føler de seg frem i håp om at du vil forstå deres syn før de er villige til å stole på det du sier? Hva er *de* interessert i å høre?

Du vil kanskje få en tanke eller følelse fra Ånden om hva som ville være nyttig for dem. I så fall må du følge tilskyndelsen. Du trenger ikke sette i gang med en improvisert nadverdsmøtetale eller rote deg inn i en doktrinær krangel. Ha en avslappet tone. Bare forklar de åndelige målene du har satt deg og hvorfor du har gjort det.

Husk at det er helt greit å si ifra at du kanskje ikke har alle svarene, men du kan presentere dem for andre, for eksempel misjonærene, som kan hjelpe dem å finne det de leter etter.

Husk at det handler ikke om hva *du* ønsker å si, men om hva *de* er klare for å høre. Gi dere begge rom til å uttrykke det dere føler og rett og slett fortelle hva dere tror på. Bær ditt vitnesbyrd når det er hensiktsmessig, og la Den hellige ånd vitne om sannheten. Det er den beste måten å hjelpe andre å forstå hva normer er og hvorfor du følger dem. (Se 1 Nephi 10:17-19.)

Eksemplet som etterlevelse av evangeliet setter

Laurent B. fra Frankrike husker hvordan det føles å være den som stiller spørsmålene. Da han som 15-åring deltok på Kirkens møter for første gang, ble han imponert over hvor lykkelige medlemmene virket, ikke minst ungdommene.

"Jeg hadde mange spørsmål," sier han. "I motsetning til elevene på skolen min, hverken røykte eller drakk de, og de unge mennene og kvinnene viste stor respekt for hverandre. Alle syntes å ha mål og mening, og det var veldig tiltrekkende for meg."

Han ble venner med Jean-Michel L., 16, og søsteren Eva, 14. "De forklarte at Visdomsordet gir prinsipper for å leve sunt," forteller Laurent. "De uttrykte sine følelser om kyskhet og forklarte at det er en befaling fra vår himmelske Fader, som vil at vi skal være trofaste ektemenn og hustruer i all evighet.

Ikke bare forklarte de normene sine for meg, men jeg kunne se at de etterlevde det de trodde på," sier Laurent. "Når man holder budene, blir man lykkelig, og er man lykkelig, hjelper det andre å ønske å vite hvorfor man lever slik man gjør."

Laurents erfaring lærte ham at det å fremsi en masse standardsvar ikke er den beste måten å dele det man vet med andre på. Den beste måten er å etterleve det man tror på. Og som skriftstedet sier: "Vær alltid beredt til å forsvare dere for enhver som krever dere til regnskap for det håp som bor i dere" (1 Peter 3:15). ■

KLUBBEN FRI FOR BANNING

Se hvordan en ung mann fikk lokal, nasjonal og internasjonal oppmerksomhet ved å forklare sine normer: lds.org/go/nocussing.

DESTO STØRRE GRUNN

"Noen vil kanskje si: 'Jeg tror ikke jeg kan leve opp til deres normer.' Desto større grunn til å [bli med oss]! Kirken er til for å styrke de ufullkomne, de som strever, og de som er utmattet. Den er fylt av mennesker som *ønsker* av hele sitt hjerte å holde budene, selv om de ikke har *mestret* dem ennå."

President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, "Kom og bli med oss," *Liahona*, nov. 2013, 23.

DELTA I DISKUSJONEN

Ting du kan gjøre:

- Skriv i dagboken om erfaringer du har hatt med å etterleve Kirkens normer og fortelle andre om dem.
- På faste- og vitnesbyrdsmøtet eller på ungdomsmøter kan du bære vitnesbyrd om Herrens normer.
- Les generalkonferansetalen "Forberedelse gir velsignelser," av president Thomas S. Monson (*Liahona*, mai 2010, 64). Han snakker om stevnemøter, vennskap, ærlighet og andre normer. Vurder å lage en liste over råd som du ønsker å jobbe med.

JEG VISSTE HVA JEG MÅTTE GJØRE

Hvis jeg ikke fornektet Kirken, ville jeg bli nødt til å forlate skolen.

Av Joseph Sengooba

Jeg går på en skole som blir drevet av et av kirkesamfunnene i landet mitt. For en tid siden ble jeg valgt av klassekameratene mine som klassens veileder. En dag mens jeg planla hva jeg skulle undervise, kom jeg over et hefte fra Kirken om kyskhetsloven. Jeg bestemte meg for å undervise klassekameratene mine om kyskhet, og spurte heltidsmisjonærene om hefter som jeg delte ut i løpet av leksjonen.

Etter leksjonen ønsket mange elever å vite mer om Kirken, så jeg underviste dem og ga dem mer av Kirkens materiell, blant annet Mormons bok. Jeg visste ikke at rektor mislikte dette.

En dag kalte hun meg inn på kontoret og spurte hvilken kirke jeg gikk i. Da jeg fortalte henne det, spurte hun hvorfor jeg delte ut Kirkens "bibel" til elevene. Jeg fortalte henne at jeg bare ga den til dem som ba om å få den.

Etter en lang samtale om Kirken der hun gjorde det klart at hun ikke trodde at det var Guds kirke, sa hun: "Jeg vet at du er foreldreløs, men jeg er veldig lei meg – du blir nødt til å forlate skolen min fordi du kommer til å konvertere mange av de gode elevene mine til den kirken din." Hun ba meg velge mellom Kirken og utdannelsen min.

Hun innkalte til et møte og fortalte skolen at jeg ikke fikk komme på skolen mer fordi jeg tilhørte mormonkirken, og at eventuelle andre elever som fulgte meg, også ville måtte slutte.

Etter møtet spurte hun hva jeg hadde bestemt meg for: Kirken eller utdannelsen min. Jeg følte Ånden be meg om å stå for det jeg vet: at Herren har gjenopprettet sin sanne kirke. Jeg bar vitnesbyrd for henne idet jeg gikk. Hun ba meg komme tilbake uken etter for å hente et brev som viste at jeg ikke lenger gikk på skolen.

Da jeg kom uken etter, hadde hun ombestemte seg! Hun ville ikke tvinge meg til å forlate skolen lenger. Jeg ble veldig glad, mest fordi jeg hadde stått for det jeg visste var sant.

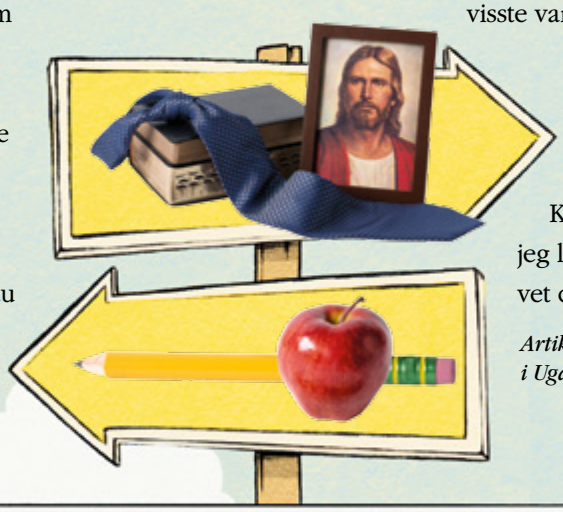

Denne opplevelsen lærte meg at vi alltid skulle stå for det vi vet er sant. Herren vil alltid være der for oss. Hvis jeg hadde fornektet Kirken, ville elevene ha sagt at det jeg lærte dem ikke var sant, men nå vet de at jeg vet sannheten. ■

Artikkelforfatteren bor i Central-regionen i Uganda.

ILLUSTRASJON: DAVID HABBEN

RETT PÅ SAK

Jeg har en venn som alltid snakker negativt om seg selv. Hvordan kan jeg hjelpe henne å få bedre selvfølelse?

Din tilnærming til din venns problem avhenger av alvorlighetsgraden. For eksempel kritiserer hun kanskje seg selv rett og slett for å virke ydmyk eller få komplimenter eller bekreftelse fra andre. I så fall kan du fortsette å berolige henne, men også forsiktig prøve å få henne til å fokusere mindre på seg selv og mer på andre. Slik vil hun finne større tilfredshet og egenverd, så vel som sann ydmykhet.

President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, har sagt: "Vi finner ikke ydmykhet ved å se *ned* på oss selv. Vi finner ydmykhet ved å se *mindre* på oss selv" ("Stolthet og prestedømmet," *Liahona,* nov. 2010, 58).

Hvis problemet virker mer alvorlig – dersom du mistenker at hun lider av alvorlig depresjon – kan du oppmuntre henne til å snakke med foreldrene, en rådgiver på skolen eller biskopen. Du kan også gå til dem selv og forklare situasjonen. De kan sørge for at hun får den hjelpen hun trenger, i tillegg til profesjonell hjelp om nødvendig. ■

Hvordan kan jeg vise kjærlighet mot noen som er uvennlige mot meg?

Frelseren sa: "Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør vel imot dem som hater dere, og be for dem som forfølger dere" (Matteus 5:44). Dette budet er ikke lett å følge, fordi det strider mot vår natur – eller med andre ord mot det naturlige menneske (se Mosiah 3:19). Hvor begynner vi? Her er noen forslag.

- Prøv å se på alle mennesker som vår himmelske Faders barn. Det er ikke bare en fin tanke – det er en realitet. La det synke dypt inn i ditt hjerte, og din omgang med andre vil kanskje endre seg.
- Vær klar over at den slags kjærlighet som Frelseren befaler oss å ha, i virkeligheten er en gave fra Gud, så du må "be til Faderen med all hjertets iver om å bli fylt med denne kjærlighet som han har skjenket alle som er sanne etterfølgere av hans Sønn Jesus Kristus" (Moroni 7:48).
- Finn små måter å utføre tjeneste for dem som er uvennlige på. Du vet aldri når det kan hjelpe dem å forandre seg, men selv om de ikke gjør det, vil det hjelpe deg å være vennlig.
- Del evangeliet med dem, selv om det er bare å uttale et enkelt og urokkelig vitnesbyrd om en enkel sannhet – for eksempel: "Vi er alle Guds barn." ■

Av eldste Kazuhiko Yamashita
i De sytti

Susume!

"Gå frem i tro" er et uttrykk som skulle veilede oss gjennom livet.

I den japanske oversettelsen av salmen "Vi er kalt" (*Salmer,* nr. 164), er de engelske ordene *onward* og *forward* oversatt med *susume.* Dette ordet har vesentlig betydning for meg på grunn av noe som skjedde for noen år siden da jeg var stavspresident i Fukuoka i Japan.

Kirkens president, Gordon B. Hinckley (1910-2008), var på besøk, og jeg ble bedt om å ledsage ham. Under ett møte var 300 heltidsmisjonærer samlet for å lytte til profeten. Den hellige ånd fylte kirkesalen, og mange av oss gråt av glede. Vi sang "Vi er kalt" på japansk, og gjentok om og om igjen *susume, susume.* President Hinckley spurte misjonspresidenten som satt ved siden av ham: "Hva betyr *susume*?"

"Det betyr 'gå fremover'," svarte misjonspresidenten.

Møtet var fortreffelig. President Hinckley oppmuntret og motiverte misjonærene. Etterpå vinket han farvel til dem og forlot bygningen. Da han satte seg i bilen min for å dra tilbake til hotellet, sa han ett ord til meg på japansk: *"Susume!"*

Et storartet budskap

Det ordet ble et motto for meg: "Gå fremover! Vær positiv! Møt fremtiden med tro!" Det er det samme budskapet som gis til Kirkens ungdom i den siste delen av *Til styrke for ungdom.* Etter å ha sett nærmere på velsignelsene som følger av lydighet mot Herrens normer, i et kapittel med tittelen "Gå frem i tro", står det: "Når du gjør det, vil Herren gjøre langt mer ut av ditt liv enn du selv kan. Han vil gi deg større muligheter, utvide din horisont og gi deg styrke. Han vil gi deg den hjelpen du trenger til å møte prøvelser og utfordringer. Du vil få et sterkere vitnesbyrd og finne sann glede når du lærer å kjenne din Fader i himmelen og hans Sønn, Jesus Kristus, og føler deres kjærlighet til deg" ([2011], 43).

Evangeliet lærer oss å gå frem i tro. "Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det bli lukket opp for dere" (Matteus 7:7). For meg betyr dette *susume.*

En velkjent historie

Samuraien var den militære adelen i Japan i middelalderen og tidlig moderne tid. Japanerne snakker fortsatt om en av dem, Ryoma Sakamoto, som døde i 1867. En av grunnene til at han fortsatt er så populær er at han alltid hadde en positiv innstilling. Han fryktet ikke noen eller noe. Han dro dit det var

ILLUSTRASJONER: JULIA YELLOW

進め

behov for ham. Inspirert av idealet at alle mennesker er skapt likeverdige, gjorde han alt for å etablere en ny regjering. Han ble imidlertid utsatt for et attentat og drept, og selv da han ble stukket flere ganger med en annen samurais sverd, ga han ikke opp. Han prøvde å reise seg og gå fremover. Dette er en svært velkjent historie i Japan.

Jeg forstår at vi alle har utfordringer og lidelser, og noen ganger kan vi føle at vi blir angrepet av våre fiender. Satan vil friste oss til å bli negative i vår tenkning og å oppgi alt håp.

Jeg vitner imidlertid om at evangeliet gir oss styrke til å si *susume* og gå videre. Evangeliet gir oss ikke negative budskap. Vi må reise oss og gå frem i tro, for vi har Herrens løfte om at vi ikke vil bli overvunnet. "Herren, han som drar foran deg, han skal være med deg – han skal ikke slippe deg og ikke forlate deg. Du skal ikke frykte og ikke være motløs" (5 Mosebok 31:8).

Kilden til lykke

Mine kjære venner, jeg ønsker at dere skal være lykkelige. Sann lykke må bygge på kunnskap om at vår himmelske Fader lever. Han elsker og kjenner hver eneste en av oss. Han vet alt om oss – våre svakheter, vår styrke, gode sider, dårlige sider, utfordringer og lidelser. På grunn av hans kjærlighet til oss, sendte han sin Sønn for å frelse oss. Jesus Kristus er min Frelser. Han er min families Frelser. Han er din Frelser. Han veileder oss. Han leder oss. Jeg vet at denne kirken er hans Kirke, og jeg vet at president Thomas S. Monson er vår levende profet.

Jeg lover deg at hvis du har en positiv innstilling og oppsøker gode ting, vil Den hellige ånd være med deg. Hvis du tenker på Gud og gode ting, vil Den hellige ånd lede deg. Du vil være i stand til å oppmuntre deg selv til å "gå frem", og til tross for dine prøvelser vil du gå videre i tro. ■

GÅ FREM I TRO

DU KAN KLARE DET

Evangeliet er et budskap om håp. Selv om du har blitt motløs, kan du fortsatt gå fremover med tro. Her er syv forslag som vil hjelpe deg.

1. **Arbeid flittig hver dag.** Be. Studer Skriftene. Hold alle budene. Delta på møter og Seminar. Delta på familiens hjemmeaften.
2. **Omvend deg.** Når du gjør en feil, må du søke tilgivelse.
3. **Lytt til Den hellige ånd.** Følg hans tilskyndelser.
4. **Bygg opp tillit.** Opphold dine ledere Vær mottakelig for dine foreldres gode undervisning.
5. **Lær om Frelseren.** Hold deg nær til ham, så vil han han holde seg nær til deg (se L&p 88:63). Ånden vil vitne om at han lever.
6. **Rett oppmerksomhet mot andre.** Den beste måten å finne deg selv på er å glemme deg selv i tjeneste for andre (se Matteus 10:39; 16:25).
7. **Gi aldri opp.** Husk at din himmelske Fader er glad i deg. Han har tillit til deg, så ha tillit til deg selv.

HJELP FRA HERREN

"Når vi beveger oss fremover og prøver å leve slik vi skulle, vil vi utvilsomt få hjelp fra Herren."

President Thomas S. Monson, "Vær frimodig og sterk," *Liahona*, mai 2014, s 69.

STYRKE GJENNOM NORMER

Lær mer ved å gå inn på *Til styrke for ungdom*-siden på standards.lds.org.

Jeg ba, som Alma, for VENNEN MIN

"Og dette fordi han ba i tro" (Alma 31:38).

Av Daniel Maurício dos Santos

Min beste venn hadde blitt med meg i kirken de siste to ukene. Men da jeg inviterte ham igjen, sa han at han ikke ville bli med meg. Han ønsket å nyte resten av helgen ved å sove lenge og gå ut for å ha det litt gøy. Jeg godtok svaret hans, men innvendig ble jeg lei meg fordi jeg virkelig ønsket at han skulle komme og føle Ånden og lære av Gud. Da jeg kom hjem, gikk jeg på rommet mitt og ba, og fortalte vår himmelske Fader om min tristhet og ba om hans trøst og veiledning.

Etter at jeg avsluttet bønnen gikk jeg til kjøkkenet for å ta oppvasken. Far spurte om vennen min skulle bli med meg i kirken igjen dagen etter. Da jeg fortalte ham hva vennen min hadde sagt, skjønte far at jeg var bekymret og lei meg. Alt han sa var: "Du har gjort din del. Folk har handlefrihet. Du har sådd et frø." Min fars trosfylte ord ga meg fred.

Som forberedelse til Søndagsskolen leste jeg Alma 30-32. I kapittel 31 ber Alma til Herren av hele sitt hjerte for sine brødre zoramittene, som forkastet Herrens veier og begynte å komme på avveier. Da jeg leste ordene hans, rørte Ånden ved meg, og jeg ble også inspirert til å be.

Jeg knelte og holdt en bønn som lignet på Almas for min beste venn. I likhet med Alma fortalte jeg min himmelske Fader at "hans sjel er dyrebar, og han er min bror. Gi meg derfor kraft og visdom, O Herre, så jeg kan bringe ham, min bror, tilbake til deg" (se Alma 31:35).

Dagen etter gjorde jeg meg klar til kirken, vel vitende om at min venn ikke ville bli med meg. Likevel følte jeg fred fordi jeg, i likhet med Alma, hadde bedt i tro. Idet jeg skulle dra til kirken, fikk jeg telefon fra min venn. Han spurte om jeg allerede hadde dratt hjemmefra og om jeg kunne komme innom og hente ham. Vi hadde et flott møte den søndagen, og jeg vet at Ånden vitnet for ham om sannheten.

Jeg vet at min venn ikke var den eneste som ble velsignet på grunn av Mormons bok og troens bønn den dagen. Mitt eget vitnesbyrd om Herren og denne boken ble styrket, og dette vitnesbyrdet fikk meg til å reise på misjon og gjorde det mulig for meg å vitne om sannheten. Jeg vet at Mormons bok bringer oss nærmere Gud, at den lærer oss å komme til Kristus og at han vil frelse vår sjel. ■

Artikkelforfatteren bor i Federal-distriktet i Brasil.

TI HEMMELIGHETER *bak* SANN POPULARITET

Hvor kunne jeg finne hemmeligheten bak popularitet? I Det nye testamente?

Av Kersten Campbell

"Vi er nummer én!" ropte cheerleaderen på en fotballkamp på high school. Jeg beundret de rette tennene og det perfekte smilet hennes. Jeg så på mens hun lo og snakket med jentene og flørtet med guttene.

"Det må være herlig å være henne," tenkte jeg, idet jeg reflekterte over min egen ensomhet. Min fars jobb gjorde at vi måtte flytte hvert tredje til femte år, så det var vanskelig for min søster og meg å danne varige vennskap.

Cheerleaderen hadde rykte på seg for å kle seg usømmelig og gå på drikkefester. Da jeg så på henne, begynte jeg å lengte etter populariteten jeg trodde hun representerte. Ønsket mitt om å få venner var så sterkt at jeg en stakket stund lurte på om jeg skulle senke mine normer for å bli som henne.

Mens min søster og jeg kjørte hjemover, veltet jeg meg i selvmedlidenhet, og jeg ba inni meg til vår himmelske Fader. Jeg ba ham fortelle meg hemmeligheten som ville ta bort min ensomhet og utrygghet. Selv om jeg ikke var medlem av Kirken den gangen, hadde jeg sterk tro på Gud.

Umiddelbart slo tanken meg: "Slutt å tenke på deg selv."

"Er det hemmeligheten?" tenkte jeg skuffet. "Hvordan kan det hjelpe meg å bli populær?"

Senere den uken leste jeg om nestekjærlighet i 1 Korinterbrev 13. Det hjalp meg å forstå at vår himmelske Fader prøvde å lære meg å ha kjærlighet til andre i stedet for å fokusere på hvordan de behandlet meg. Jeg tok kjennetegnene på nestekjærlighet som var nevnt der, og omsatte dem i handling. Da jeg gjorde det, forandret hele min opplevelse av skolen seg. Her er noe av det verdifulle jeg lærte.

Kjærligheten er tålmodig

Jeg prøvde å bli mer tålmodig med folk på skolen. En gutt ertet meg i gymtimen, men jeg prøvde å møte hans fiendskap med vennlighet og smil. Etter hvert sluttet han å erte meg. Før året var omme, ble vi gode venner.

Kjærligheten misunner ikke

Min søster og jeg var misunnelige på talentene til en basketballspiller på skolen vår, og vi pleide å komme med sårende kommentarer om henne. Jeg bestemte meg for å begynne å glede meg over seirene hennes isteden. Jeg begynte også å utvikle mine egne talenter. Da jeg gjorde disse tingene, mistet jeg min bitre byrde, og jeg ble mye lykkeligere.

BAKGRUNN: AKIYOKO/ISTOCK/THINKSTOCK; MILLIMETERPAPIR: DARKSITE/ISTOCK/THINKSTOCK

Kjærligheten er velvillig

Jeg hadde alltid beundret en jente i klassen som var vennlig mot alle, uansett hvor populære eller upopulære de var. Jeg begynte å følge hennes eksempel og se etter muligheter til å vise godhet mot andre.

Kjærligheten blåser seg ikke opp

Noen ganger trodde jeg at jeg var bedre enn enkelte andre fordi jeg fulgte høyere moralnormer. Da jeg tenkte på Frelseren, som var ydmyk og elsket alle mennesker, bestemte jeg meg for å endre holdning. Da jeg prøvde å være ydmyk og snill, begynte folk å gjøre en innsats for å være min venn.

Kjærligheten gjør ikke noe usømmelig

Jeg elsket Herren og hadde høye moralnormer. Jeg bestemte meg for at det å gå på akkord med disse normene ville gjøre meg ulykkelig.

Kjærligheten blir ikke lett bitter

En gang kom en lærer med en kommentar som såret meg. Fremfor å reagere, spurte jeg henne om hun hadde en tung dag. Hun innrømmet at det stemte, og ba om unnskyldning. Disse kommentarene hadde kommet fra hennes personlige problemer, og hadde ingenting med meg å gjøre.

Kjærligheten gleder seg ved sannheten

En ting mine siste-dagers-hellige venner lærte meg, var at det å sladre og spre løgner er ondskapsfullt. Jeg prøvde å unngå sladder og byttet emne når noen begynte å si uvennlige ting.

Kjærligheten tror alt, håper alt

Jeg begynte å se det gode i andre og være optimistisk. Da jeg gjorde denne holdningsendringen, begynte folk å føle seg oppbygget i nærheten av meg. Dette fikk dem til å ønske å omgås med meg oftere.

Kjærligheten tåler alt

Da min søster ble alvorlig syk og mistet evnen til å gå normalt, sviktet mange av vennene henne fordi hun gikk rart. Jeg så hjertesorgen hennes, og jeg innså viktigheten av å stå sammen med andre gjennom tøffe tider.

Kjærligheten svikter aldri

Da jeg praktiserte nestekjærlighet i mine relasjoner, utviklet jeg mange sanne og varige vennskap. Min ensomhet forsvant, og jeg innså at popularitet var ingenting i forhold til den virkelige skatten som er vennskap og respekt som kommer av å etterleve evangeliets prinsipper.

Jeg er takknemlig for en Fader i himmelen som tok seg tid til å lære en andreklassing på high school hemmeligheten bak å få vennskap som ville vare. ■

Artikkelforfatteren bor i Washington, USA.

NESTEKJÆRLIGHET ER EN ÅNDELIG GAVE

Mormon lærer oss hvordan vi kan utvikle nestekjærlighet, Kristi rene kjærlighet. Du kan studere Moroni 7:44-48 for å lære hvordan du kan "bli fylt med denne kjærlighet" (Moroni 7:48).

Paktens vei

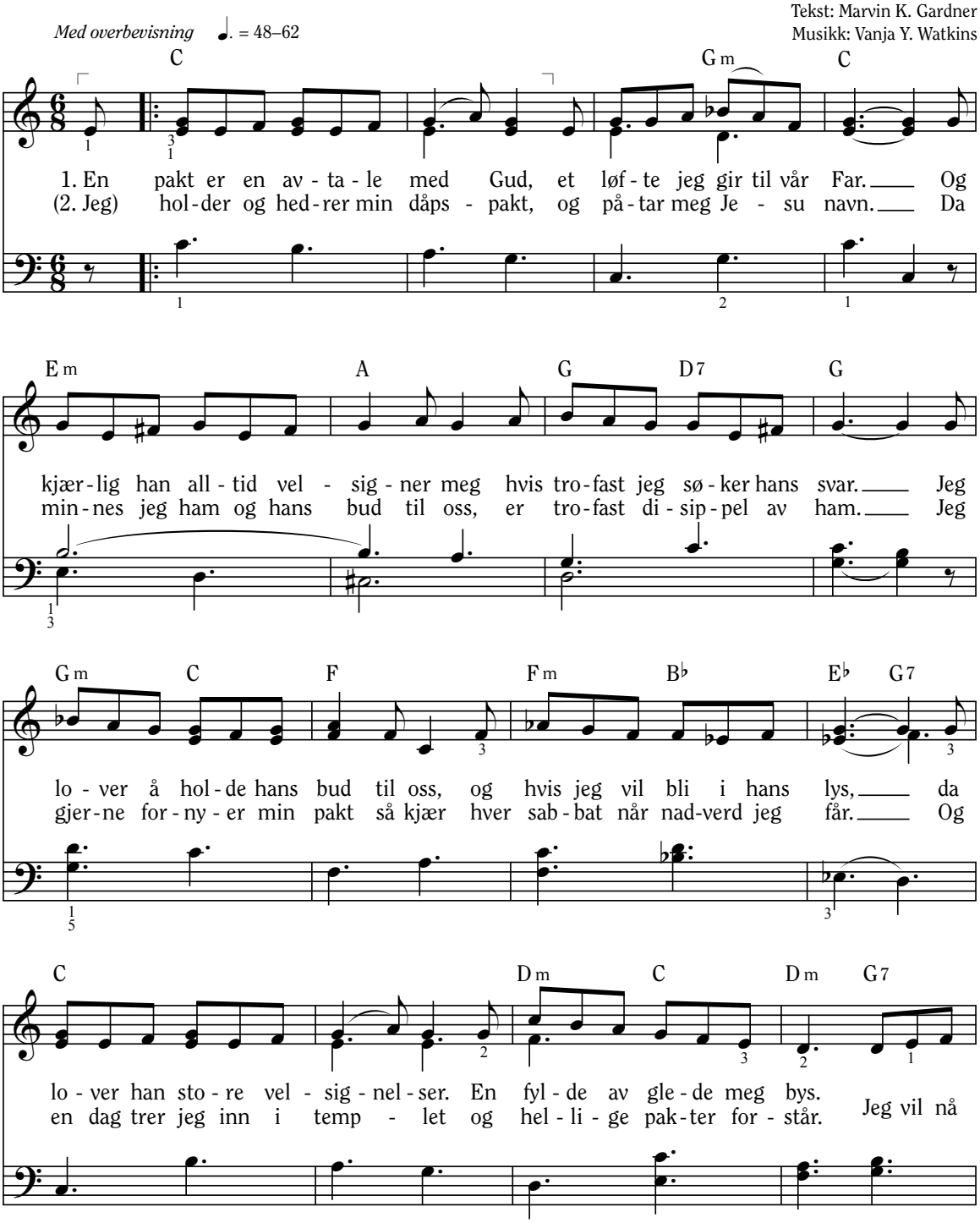

© 2014 Marvin K. Gardner og Vanja Y. Watkins. Med enerett. Brukt med tillatelse.
Sangen kan kopieres til ikke-kommersiell bruk i kirken eller i hjemmet.
Denne notis må komme med på alle kopier.

C Gm7 C Gm7 C Am Dm G7

min - nes min pakt med Gud. Den vi - ser meg vei - en til Fa - de - rens bo.

Am D C D7 Dm C F C

Jeg vil ha tro på min pakt med Gud og bli på min vei, på pak - tens vei, og

1. Dm G7 C 2. Dm E Am D7

sik - re meg fred og ro. 2. Jeg sik - re meg fred og ro. Jeg

Dm C F C Dm G7 C

saktere

blir på min vei, på pak - tens vei, og sik - rer meg fred og ro.

ET SPESIELT VITNE

Av eldste L. Tom Perry
i De tolv apostlers quorum

Medlemmene av De tolv apostlers quorum er spesielle vitner om Jesus Kristus.

Hvorfor trenger vi å adlyde budene?

Vår himmelske Faders mål er vår evige lykke.

Vi må ikke velge og vrake hvilke bud vi syns er viktige.

Vi skulle adlyde alle Guds lover.

Hans bud er veikartet for å vende tilbake til ham.

ILLUSTRASJON: MATT SMITH

Fra "Lydighet mot loven er frihet," Liahona, *mai 2013, 86-88.*

Svar fra konferansen

Mia (til venstre) og Abby

Av Abby H., 7 år, Nebraska, USA

Da min oldemor Edwards døde, ble min søster Mia og jeg lei oss. Selv om mor og far fortalte oss at vi ville få se oldemor igjen en dag og være en familie for alltid, var vi bekymret.

Pappa fortalte oss at vi kunne be om å få våre spørsmål om bestemor Edwards besvart på generalkonferansen. Jeg ba om å få vite om bestemor Edwards var lykkelig. Mia ba om å få vite om bestemor Edwards var sammen med sin mann og datter, som allerede hadde gått bort.

På møtet søndag formiddag under konferansen lyttet vi, og vi hørte profeten besvare våre spørsmål! President Monson sa at når mennesker dør, er det som om de går inn i et rom fylt med alle familiemedlemmene de elsker, som døde før dem. Så Mia visste at bestemor Edwards var sammen med sin mann og datter. Så leste president Monson noe fra Mormons bok som forteller oss at de rettferdiges ånder går til en tilstand av lykke (se Alma 40:11-12).[1] Bestemor Edwards hadde alltid prøvd å velge det rette, så jeg visste at hun var lykkelig.

Mia og jeg var så glad for å vite at profeten taler for Gud og at Gud besvarer våre bønner. Vi er ikke bekymret for bestemor Edwards lenger. Vi vet at hvis vi følger hennes eksempel og velger det rette, vil vi en dag få se henne igjen. ■

Har du et spørsmål du kan be om før generalkonferansen neste måned?

Ikke glem å lytte etter svaret!

NOTE

1. Se Thomas S. Monson, "Livets løp," *Liahona,* mai 2012, 93.

ILLUSTRASJON: KAREN LEE

Boken med det gule omslaget

Av Randol Salazar Quiroga
Basert på en sann historie

Randol bodde i Bolivia. Han elsket å gå på skolen, og han tok godt vare på skolebøkene sine. Favorittboken hadde et gult omslag og interessante tegninger.

En dag kunne ikke Randol finne den gule boken sin. Mamma og pappa hjalp ham å lete, men de kunne fortsatt ikke finne den.

ILLUSTRASJONER: BRYAN BEACH

Randol var veldig lei seg. "La oss be," sa Randols far. "Vi kan be vår himmelske Fader om å hjelpe oss."

Etter bønnen fikk Randols far en idé.

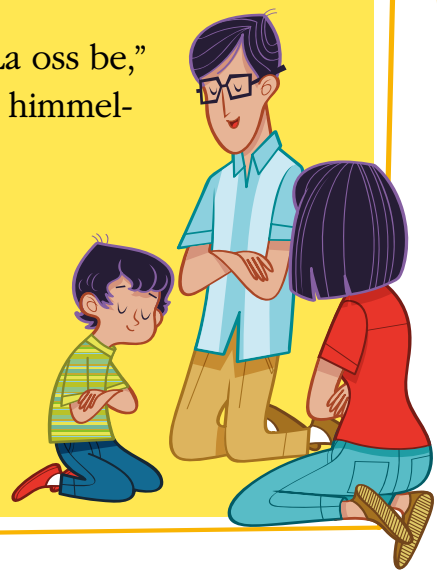

"La oss snakke med onkelen din," sa han. "Kanskje barna hans brukte den samme boken, og de vil la deg låne den."

"Dette vil være svaret på bønnen vår," tenkte Randol.

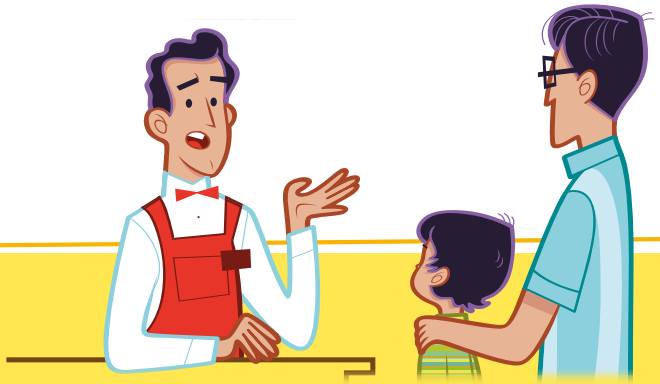

Randols familie dro til onkelens butikk. De spurte ham om den gule boken. Onkel sa at hans barn aldri hadde brukt den boken.

Nå ble Randol forvirret. Skulle ikke vår himmelske Fader svare på bønnen deres?

Akkurat da kom det noen menn inn i onkels butikk som solgte bøker. De hadde boken med det gule omslaget!

Randols far kjøpte boken. Randol takket vår himmelske Fader for at han hadde besvart bønnen hans. ■

Artikkelforfatteren bor i Bolivia.

JEG BER I TRO

Av Janice Kapp Perry

Jeg kneler ned hver en dag
og ber til Gud, min Fader.
Han hører og gir svar
når jeg ber i tro.

Først jeg sier: "Kjære Gud,
himmelske Fader!"
Jeg takker for alt han meg gir.
Så ber jeg ham ydmykt se til
mitt behov,
i Jesu Kristi navn, amen.
(*Lys over Norge,* mars 1991).

Fra et intervju ved Amie Jane Leavitt

Har navnet ditt en spesiell betydning? I Korea har en persons navn ofte en viktig betydning. Åtte år gamle Lucas navn betyr "lys". Foreldrene hans valgte dette navnet for å minne ham på at han kan ha en lys fremtid. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

JEG ER LUCA fra Sør-Korea

Jeg elsker å bo i Sør-Korea. Det er et morsomt sted å vokse opp!

*Anyoung, chingudul!**

* *"Hei, venner!" på koreansk*

Jeg er det eldste barnet i familien. Lillesøsteren min heter Erica.

ILLUSTRASJON: BRAD TEARE

Jeg liker å lese. Jeg er tospråklig, noe som betyr at jeg kan lese, skrive og snakke både koreansk og engelsk.

Jeg går på skolen fra 08.30 til 14.30. Så jeg går på en annen skole etter skoletid som heter hak-won *for ytterligere studier. Jeg får også piano- og kunstundervisning.*

JEG ELSKER Å SE TEMPLET!

Jeg elsker fotball, og jeg spiller på en innendørsbane året rundt.

Jeg er både amerikansk og sørkoreansk statsborger, så jeg deltar i Boy Scouts of Americas program i kirken.

KLAR TIL Å DRA!

Luca har lagt noen av sine kjæreste eiendeler i vesken sin. Hvilke av disse sakene ville du pakke i din koffert?

Chuseok *er en av våre viktigste helligdager. Det er en feiring av innhøstingen – en koreansk thanksgiving.*

VÅR SIDE

Å DELE EVANGELIET MED ANDRE

På skolen deler jeg evangeliet med læreren og klassekameratene. Jeg viser læreren *Liahona*, og forteller historier fra Mormons bok. Jeg vet at selv om de ikke er medlem av Kirken, kan de vite mer om Jesu Kristi evangelium. Det hjelper meg også å tenke på Jesus Kristus. Det hjelper meg å ha et vitnesbyrd om ham, hans evangelium og Mormons bok.

Ismael P., 9 år, Argentina

Jeg elsker å se templet,
av Ivy A., 7 år, Georgia, USA

Enzo V., 6 år, Brasil

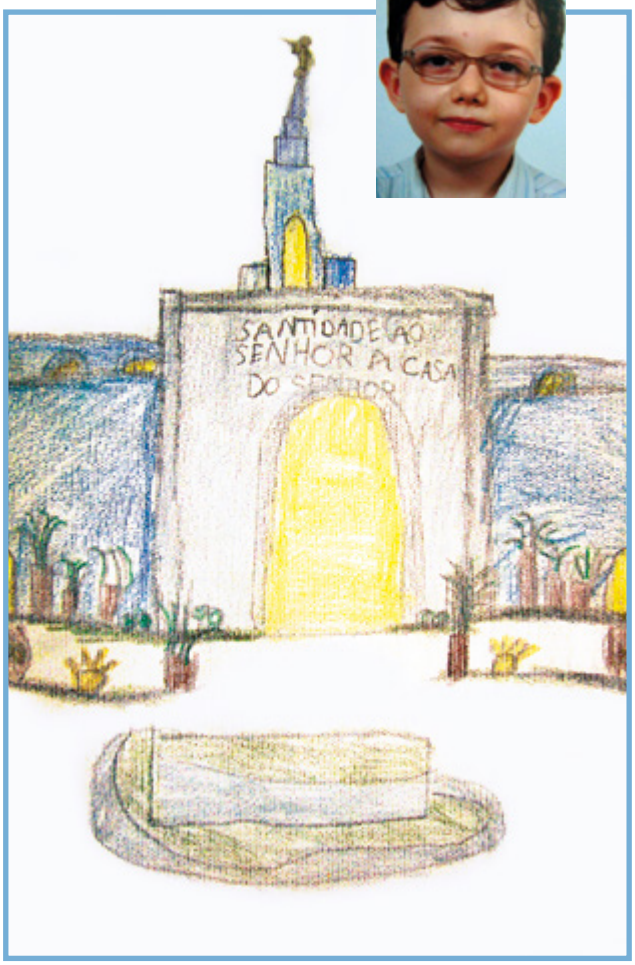

Jeg vet at Gud skapte en lykkelig verden for meg og deg!

Prince Humpry B., 5 år, Filippinene

Gud vår evige Fader lever og elsker oss.

Måtte vi innse hvor nær oss han er villig til å komme,
hvor langt han vil gå for å hjelpe oss,
og hvor høyt han elsker oss.

President Thomas S. Monson

ILLUSTRASJONER: JOM MADSEN

Fra "Til vi ses igjen," *Liahona,* mai 2014, s 115.

Lær mer om denne månedens Primær-tema!

Etterlevelse av evangeliet velsigner min familie

Hva er noen av velsignelsene vår himmelske Fader har gitt deg? Noen velsignelser er lette å se, som den vakre verden vår himmelske Fader har skapt eller en ny bror eller søster i familien. Men noen ganger må du være ekstra oppmerksom for å legge merke til vår himmelske Faders velsignelser. I denne historien om Nephi kan du se om du kan finne velsignelsene Nephi og hans familie mottok fordi de etterlevde evangeliet. (Du kan også lese historien i 2 Nephi 5.)

Herren advarte Nephi og ba ham lede folket ut i villmarken slik at lamanittene ikke skulle skade dem. Nephi var lydig. Han samlet familien og alle som trodde på Guds ord. De reiste i villmarken i mange dager. Til slutt slo de leir og begynte å arbeide. De sådde frø, og avlingene vokste godt. De alet opp mange dyr. De bygget bygninger og et tempel hvor de kunne tilbe Gud. Nephi underviste folket fra Skriftene, og de holdt budene.

Nephi skrev at folket "levde på en måte som bragte lykke" (2 Nephi 5:27). Det betyr at de levde på en måte som hjalp dem å være lykkelige. Når vi etterlever evangeliet, får vi velsignelser som kan hjelpe oss å være lykkelige. ■

NEPHIS TEMPEL, AV MICHAEL T. MALM; ILLUSTRASJON: THOMAS CHILD

SKRIFTSTED

13. trosartikkel

IDEER TIL SAMTALE I FAMILIEN

Hva kan familien gjøre for å leve "på en måte som [bringer] lykke"?

HUNTS VELSIGNELSE

Vær en velsignelse-detektiv! Se nøye på fotavtrykkene, og finn venstre- og høyre-føtter som passer sammen. De venstre fotavtrykkene er ting vi kan gjøre for å etterleve evangeliet. De høyre fotavtrykkene er velsignelser som kommer ved å gjøre dem. Når vi følger det fotavtrykkene sier, kan vi holde oss på veien tilbake til vår himmelske Fader.

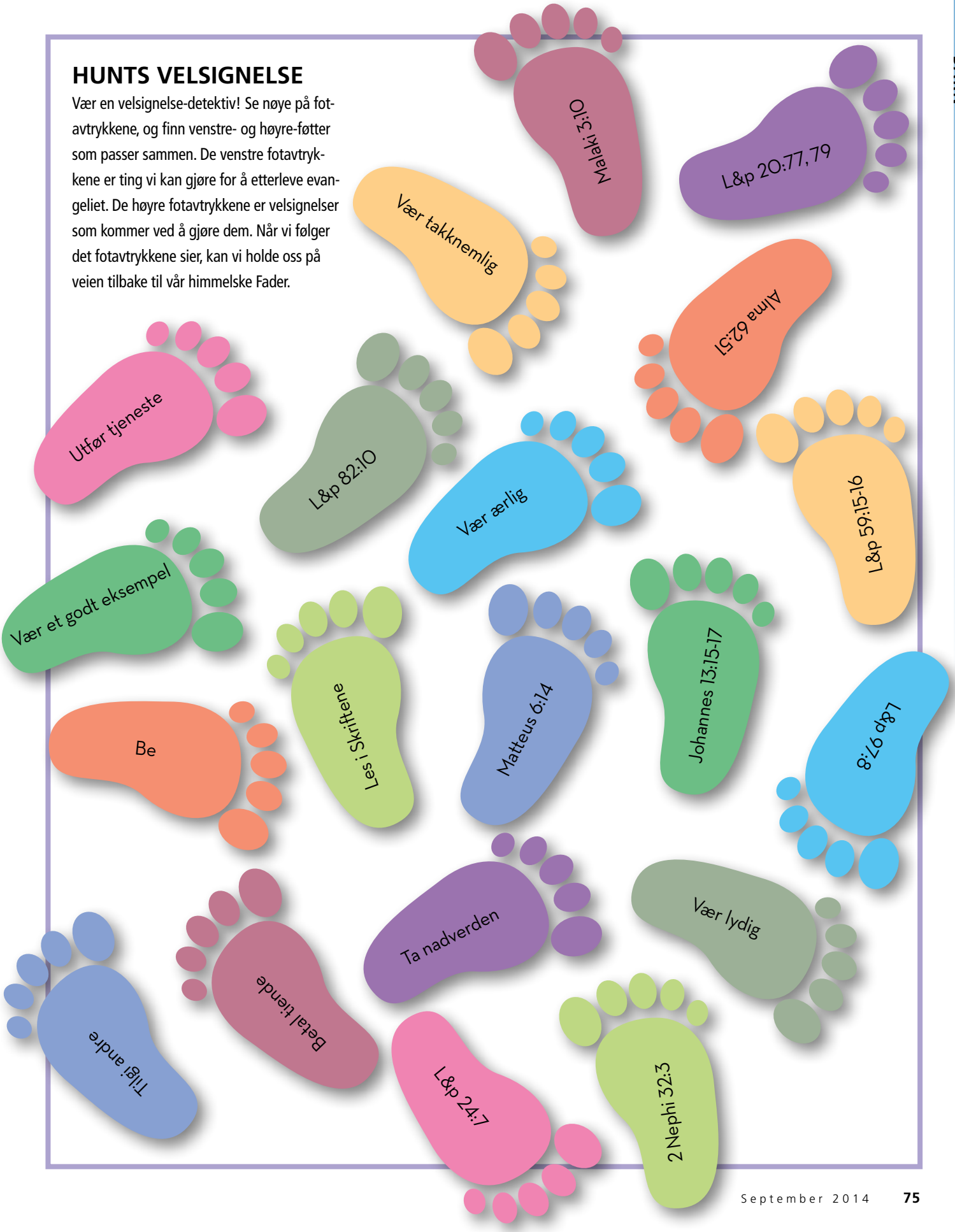

Du kan nynne salmene

Av Olivia Corey Randall

Basert på en sann historie

Esi likte å synge. Hun ble glad av å synge i Primær. Hun visste at Jesus elsket å høre henne synge.

En dag sang mamma og pappa en salme på nadverdsmøtet. Esi ønsket også å synge, men hun kunne ikke teksten.

ILLUSTRASJONER: ADAM KOFORD

“Hvorfor er du lei deg?” spurte mamma Esi.

“Jeg kan ikke teksten,” sa Esi.

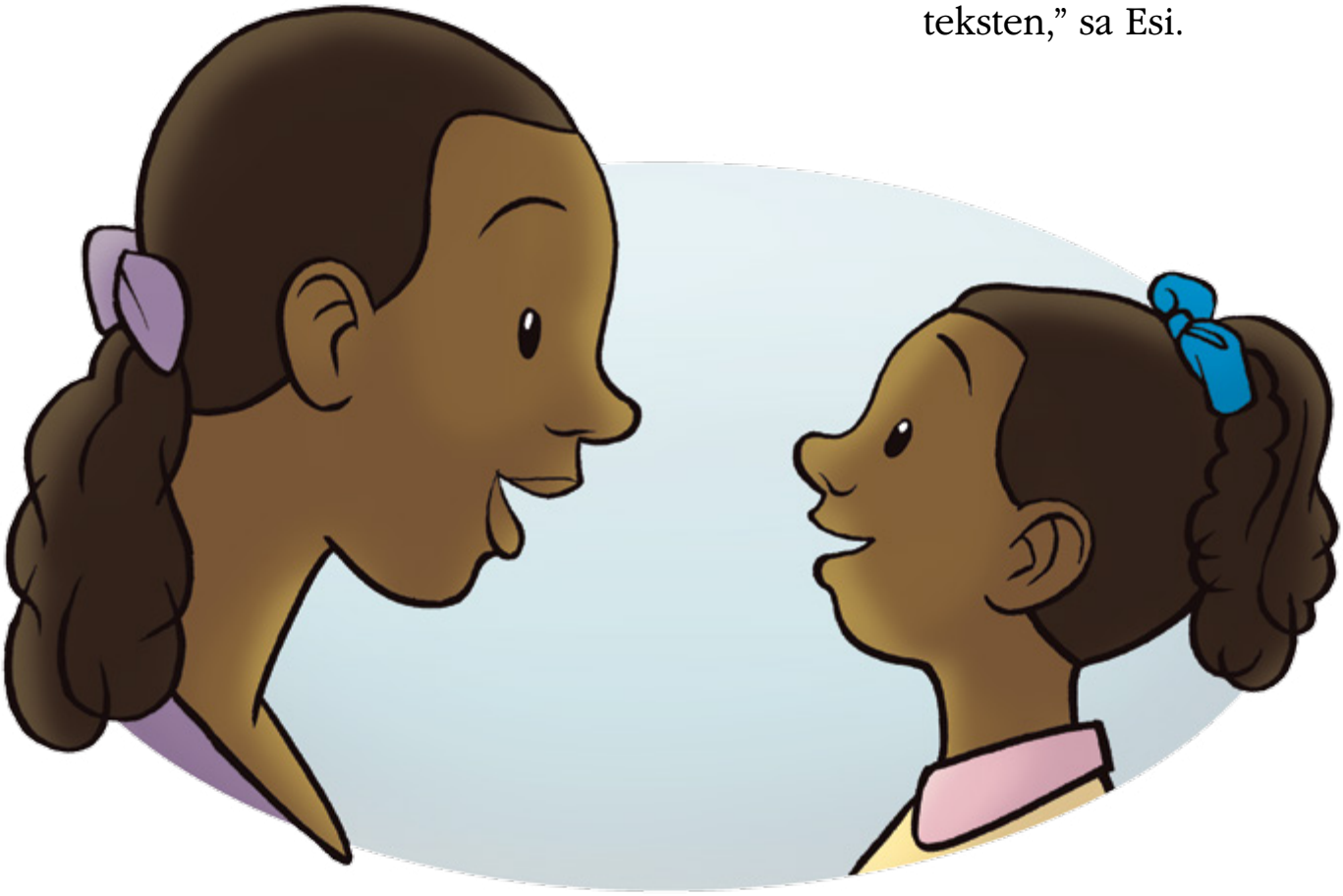

“Jeg har en idé,” sa mamma. “Neste uke når vi synger, kan du nynne med.” Esi følte seg mye bedre. Hun likte å nynne.

Uken etter nynnet Esi mens pappa og mamma sang salmene. Esi var glad. Hun visste at Jesus elsket å høre henne nynne. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

Bestemors favorittblomst

Av Karen Nicolaysen Baxter

Jeg liker å plukke blomstene i bestemors blomsterbed.
Fargene er så pene – blått, lilla, rosa og rødt.
Hun kysser meg, og mens hun stryker meg på kinnet,
sier hun:
"Du er den søteste blomsten jeg har sett noe sted!"

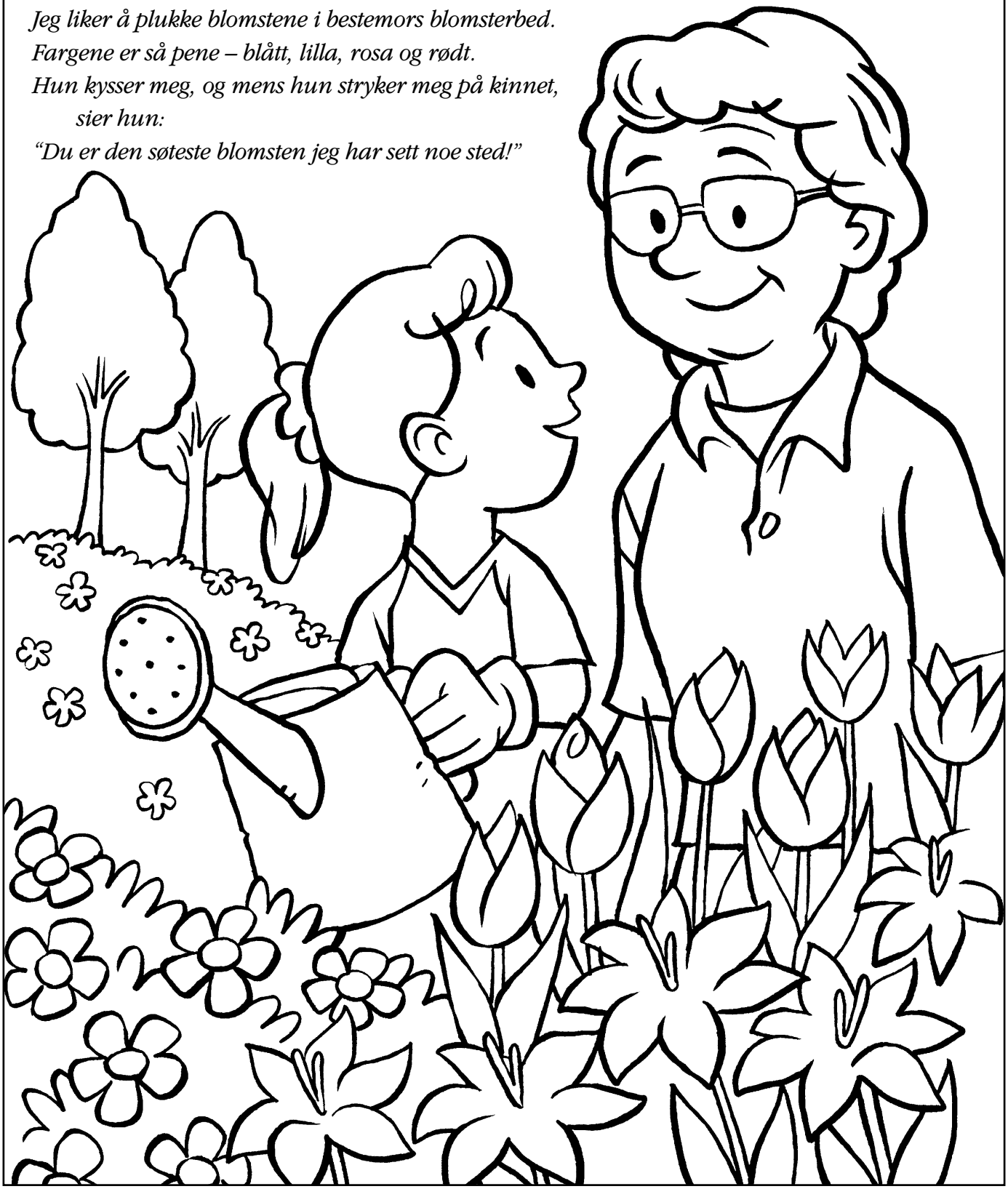

Av eldste LeGrand Richards (1886-1983)
i De tolv apostlers quorum

UALMINNELIGE GUTTER

Jeg fikk en gang brev fra en misjonær i California. Han sa at en av kvinneklubbene skulle arrangere en lunsj på hotellet. Damen som hadde ansvaret, dekket på en ekstra plass ved bordet og sa: "Når neste soldat kommer, vil vi invitere ham til å ta denne plassen ved bordet." Han var tilfeldigvis en mormongutt.

Da de sendte rundt kaffen, rørte han den ikke. Du skjønner sikkert hvor lett det ville ha vært for gutten å si: "Å, blås i det, mor er ikke her. Far er ikke her. Biskopen er ikke her. Jeg er den eneste mannen blant alle disse kvinnene. En liten kopp kaffe vil ikke skade meg."

Men han måtte forkynne Herrens storhet, han som hadde kalt ham ut av mørke og inn i underfullt lys, og han ville ikke røre den. De tilbød seg å ordne te til ham, og han ville ikke ha det. Da ønsket de å vite alt om ham. Det åpnet døren slik at han kunne fortelle dem om hvordan han ble oppdratt. Og da de var ferdige med å spise, tente de sigarettene sine og sendte dem rundt. Selvfølgelig avslo den unge soldaten. Da besluttet en av disse kvinnene: "Hvis mormoneldstene noensinne kommer hjem til meg, vil jeg slippe dem inn. Jeg vil vite mer om et folk som kan oppdra en gutt som den gutten som satt ved bordet vårt i dag."

En annen mormongutt ble sendt østover til en befalsskole. En ny befalshavende kom til leiren, og de arrangerte en festmiddag til ære for ham. Der, ved hver tallerken, sto et cocktailglass. Da rett tid kom, reiste hver og en av de fremtidige offiserene seg med cocktailglassene sine for å skåle for den nye offiseren. Alle unntatt én gutt, og han løftet et glass melk.

"Hvorfor skålte du for meg med et glass melk?"

Vel, offiseren så det. Han gikk rett bort til gutten etter at underholdningen var over, og sa: "Hvorfor skålte du for meg med et glass melk?"

"Vel," sa han, "jeg har aldri rørt alkohol i mitt liv. Jeg ønsker ikke å røre det. Foreldrene mine ville ikke at jeg skal røre det, og jeg trodde ikke du ville ønske at jeg skulle gjøre det heller. Men jeg ønsket å skåle for deg, så jeg tenkte du ville være fornøyd hvis jeg skålte med det jeg er vant til å drikke."

Offiseren svarte: "Du rapporterer til hovedkontoret i morgen," og fortalte ham når.

Jeg antar at gutten fikk en søvnløs natt, men da han kom inn på offiserens kontor neste morgen, ga offiseren ham en stilling i staben sin med denne forklaringen: "Jeg ønsker å omgi meg med menn som har mot til å gjøre det de mener er riktig, uavhengig av hva andre syns om det."

Er ikke det fantastisk? Han var en ualminnelig gutt, ikke sant? Jeg håper dere alle er ualminnelige. Jeg håper dere vil ta den rette avgjørelsen hvis dere noensinne befinner dere i en slik situasjon. ■

Fra "Stories from the General Authorities: An Uncommon People," New Era, *feb. 1974, 28-29.*

FOTO AV VINGLASS: ZIVIANI/ISTOCK/THINKSTOCK; FOTO AV MELK: DENPHUMI/ISTOCK/THINKSTOCK

INNBLIKK

Hvor kan jeg finne håp?

"Hver enkelt av oss opplever stunder når vi trenger å vite at det vil bli bedre… Jeg lover at det er nettopp dette Jesu Kristi evangelium tilbyr oss, spesielt i vanskelige tider. Det *finnes* hjelp. Det *finnes* lykke… Ikke stopp. Fortsett å gå. Fortsett å prøve… Det vil gå bra til slutt. Stol på Gud og tro på det gode som skal komme… Noen velsignelser kommer snart, noen kommer sent, noen kommer ikke før i himmelen – men *de kommer*."

Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum, "En ypperstesprest for de goder som skulle komme," *Liahona,* jan. 2000, 42, 45.

Også i dette nummeret

FOR UNGE VOKSNE

SØSTRE I PAKTEN

Uavhengig av sted, alder eller situasjon i livet, har alle kvinner søstre i evangeliet.

s. 42

FOR UNGDOM

s. 50

HVORDAN VIRKELIG LÆRE

Å skaffe seg utdannelse er mer enn bare å få en god karakter eller fullføre skolen.

FOR BARN

Svar fra konferansen

Var oldemor lykkelig? Pappa sa jeg kunne få svaret på spørsmålet mitt under generalkonferansen.

s. 67

JESU KRISTI KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE

NORWEGIAN
4 021098 91170 9